

John

הַבְּשׂוּרָה הַקְּדוּשָׁה עַל־פִּי יוֹחָנָן

פרק א

^א בְּרֵאשִׁית הָיָה הַדָּבָר וְהַדָּבָר הָיָה אֶת־הָאֱלֹהִים וְהוּא הַדָּבָר הָיָה אֲלֵהִים:

^ב הוּא הָיָה מֵרֵאשִׁית אֶת־הָאֱלֹהִים:

^ג כָּל־הַמַּעֲשִׂים נִהְיוּ עַל־יְדוֹ וְאֵין דָּבָר אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה מִבְּלַעַדָּיו:

^ד בּוֹ נִמְצָא חַיִּים וְחַיִּים הֵם אֹר הָאָדָם:

^ה וְהָאֹר זֶרַח בַּחֲשֵׁךְ וְהַחֲשֵׁךְ לֹא יִכְלֶנּוּ:

^ו אִישׁ הָיָה בְּאֶרֶץ יוֹחָנָן שְׁמוֹ אֲשֶׁר שְׁלַחוּ אֲלֵהִים:

^ז הוּא בָּא לְעֵדוּת לְהַעֲיֵד עַל־הָאֹר לְמַעַן יֵאֱמִינוּ כָּל־עַל־יְדוֹ:

^ח וְלֹא הוּא הָיָה הָאֹר כִּי אִם־בָּא לְהַעֲיֵד עַל־הָאֹר הַהוּא:

^ט הוּא אֹר אָמֵת אֲשֶׁר בָּא לְעוֹלָם לְהָאִיר לְכָל־אָדָם:

^י הוּא הָיָה בְּעוֹלָם וְהָעוֹלָם נִהְיָה עַל־יְדוֹ וְהָעוֹלָם אִתּוֹ לֹא יָדַע:

^{יא} הוּא בָּא אֶל־עַמּוֹ שְׁלוֹ וְעַמּוֹ שְׁלוֹ לֹא הִחְזִיקוּ־בּוֹ:

^{יב} וְאֵלֶּה אֲשֶׁר הִחְזִיקוּ־בּוֹ נִתְּנָ־כַח בְּיָדָם לְהִיּוֹת בְּנִים לְאֱלֹהִים הֵלֵא הֵם הַמַּאֲמִינִים בְּשְׁמוֹ:

^{יג} אֲשֶׁר לָדַתָם לֹא מָדַם וְלֹא מִתְאַוֹת בְּשֶׁר וְלֹא מְרוּחַ גִּבְרַת כִּי אִם־מֵאֱלֹהִים:

^{יד} וְהַדָּבָר לְבַשׁ בְּשֶׁר וַיִּשְׁכַּן בְּתוֹכָנוּ וְאֶת־כְּבוֹדוֹ רָאִינוּ כְּכּוֹבֹד בֶּן יְחִיד לְאָבִיו מֵלֵא חֶסֶד וְאָמֵת:

^{טו} וַיּוֹחָנָן הָעֵיֵד עָלָיו וַיִּקְרָא לֵאמֹר זֶה הוּא אֲשֶׁר אָמַרְתִּי עָלָיו כִּי הוּא בָּא אַחֲרַי וְהִנֵּה הוּא לִפְנֵי כִּי רֵאשׁוֹן לִי הָיָה:

^{טז} כִּי מִמְּלֹאוֹ נִשְׁאֲנוּ כְּלָנוּ חֶסֶד עַל־חֶסֶד:

^{יז} כִּי הַתּוֹרָה נִתּוּנָה בְּיַד־מֹשֶׁה וְחֶסֶד וְאָמֵת מִמְּקוֹר יְשׁוּעַ הַמַּשִּׁיחַ יֵצֵאוּ:

^{יח} אֵת הָאֱלֹהִים לֹא־רָאָה אָדָם מֵעוֹלָם וְהַבֶּן הַיְחִיד בְּחִיק הָאֵב הוּא הַגִּיד תְּכוּנָתוֹ:

^{יט} וְזֹאת עֵדוּת יוֹחָנָן בְּשִׁלְחַן הַיְהוּדִים כִּהְנִים וְלוֹמִים מִירוּשָׁלַיִם לְשֵׁאל אֵתוֹ מִי הוּא:

^כ וְהוּא הוֹדָה וְלֹא כָחַד כִּי הַגִּיד לֵאמֹר אֲנִי אֵינְנִי הַמַּשִּׁיחַ:

^{כא} וַיִּשְׁאַל אִתּוֹ מִי אֶפּוֹא אֶתָּה הָאֵתָּה אֲלֵיהוּ וַיֹּאמֶר אֵינְנִי אֲלֵיהוּ הָאֵם הַנִּבְיָא אֶתָּה וַיֵּצֵן לֹא:

^{כב} וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו וּמִי אֶפּוֹא אֶתָּה כִּי עָלִינוּ לְהַשִּׁיב דְּבָר אֶת־שְׁלֹחֵינוּ מִה־תֵּאמַר עַל־נִפְשֶׁךָ:

^{כג} וַיֹּאמֶר אֲנִי קוֹל קוֹרָא בְּמִדְבָר פְּנוּ דְרָךְ יְהוָה כַּאֲשֶׁר דָּבַר יִשְׁעִיהוּ הַנִּבְיָא:

^{כד} וְהַשְׁלוּחִים הָאֵלֶּה הָיוּ מִן־הַפְּרוּשִׁים:

^{כה} וַיִּשְׁאַלוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אִם־אֵינְךָ הַמַּשִּׁיחַ וְלֹא אֲלֵיהוּ וְלֹא הַנִּבְיָא לְמָה־זֶּה מִטְּבַל הַנָּדָה:

^{כו} וַיֵּצֵן אֹתָם יוֹחָנָן וַיֹּאמֶר אֲנִי מִטְּבַל בְּמַיִם אֶף אִישׁ עֹמֵד בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר לֹא יַדְעֶתֶם אִתּוֹ:

^{כז} זֶה הוּא אַחֲרַי אֲשֶׁר הָיָה לִפְנֵי וְאֵנִי קֹלְתִי מִהַתְּרִלּוֹ שְׁרוּף נְעֻלָּיו:

^{כח} וְזֹאת הָיְתָה בְּבֵית הָעֲרָבָה מֵעַבְרָ לִירְדֵן אֲשֶׁר יוֹחָנָן הָיָה מִטְּבַל שָׁמָּה:

^{כט} וַיְהִי מִמְּחִרַת וַיִּרְא אֶת־יְשׁוּעַ בָּא אֵלָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה שֶׁהָ הָאֱלֹהִים הַנִּשְׂאָ אֶת־חַטָּאת הָעוֹלָם:

^ל וְהוּא אֲשֶׁר אָמַרְתִּי עָלָיו הִנֵּה אִישׁ בָּא אַחֲרַי וְהִנֵּה הוּא לִפְנֵי כִּי רֵאשׁוֹן לִי הָיָה:

^{לא} וְאֵנִי לֹא יַדְעֵתִי אִתּוֹ אֶף לְמַעַן יִגְלֶה לְיִשְׂרָאֵל בְּאֵתִי אֲנִי לְטְבַל בְּמַיִם:

^{לב} וַיַּעֲד יוֹחָנָן לֵאמֹר רְאִיתִי אֶת־הַרוּחַ כִּי־וָנָה יֵרְדֵת מִן־הַשָּׁמַיִם וַתָּנַח עָלָיו:

^{לג} וְאֵנִי לֹא יַדְעֵתִי אִתּוֹ אֶף הַשְּׁלַח אִתִּי לְטְבַל בְּמַיִם אֵמַר אֵלַי אֶת־הַלְלוּ אֲשֶׁר תִּרְאָה הַרוּחַ יֵרְדֵת וְתָנוּחַ עָלָיו זֶה הוּא הַמִּטְּבַל בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ:

^{לד} וְאֵנִי רְאִיתִי וְאָעִיד כִּי־זֶה הוּא בֶן־הָאֱלֹהִים:

^{לה} וַיְהִי מִמְּחִרַת וַיַּעֲמֵד יוֹחָנָן עוֹד עִם־שְׁנַיִם מִתְּלַמִּידָיו:

^{לו} וַיִּרְא אֶת־יְשׁוּעַ מִתְּהַלֵּךְ וַיֹּאמֶר הִנֵּה שֶׁהָ הָאֱלֹהִים:

^{לז} וַיִּשְׁמְעוּ שְׁנֵי תְּלַמִּידָיו אֶת־אֲשֶׁר דָּבַר וַיִּלְכוּ אַחֲרַי יְשׁוּעַ:

^{לח} וַיִּפְּן יְשׁוּעַ וַיִּרְאֵם הַלְכִים אַחֲרָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מַה־תִּבְקְשׁוּן וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו רִבִּי אֲשֶׁר יֵאמַר מוֹרֵי אֵינָה מְקוֹם מוֹשֶׁבֶךָ:

^{לט} וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בָּאוּ וַיָּבֹאוּ וַיִּרְאוּ אֶת־מְקוֹם מוֹשְׁבוֹ וַיִּשְׁבוּ אִתּוֹ בַּיּוֹם הַהוּא וְהָעֵת הָיְתָה כְּשַׁעֲהַ הָעֶשְׂרִית:

^מ וְאַחַד מִן־הַשְּׁנַיִם אֲשֶׁר שָׁמְעוּ מֵאֵת יוֹחָנָן וְהִלְכוּ אַחֲרָיו הָיָה אַנְדְרִי אַחִי שְׁמַעוֹן פְּטְרוֹס:

^{מא} הוּא מְצָא אֶת־אַחִיו אֶת־שְׁמַעוֹן וַיֹּאמֶר אֵלָיו מְצָאנוּ אֶת־הַמַּשִּׁיחַ אֲשֶׁר בִּלְשׁוֹן יְנֹן כְּרִיסְטוֹס:

^{מב} וַיִּבְיָאָהוּ אֶל־יְשׁוּעַ וַיִּרְאָהוּ יְשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֶתָּה שְׁמַעוֹן בֶּר־יוֹנָה לֶךְ יִקְרָא כִּיפָא וּבִלְשׁוֹן יְנֹן פְּטְרוֹס:

^{מג} וַיְהִי מִמְּחִרַת וַיּוֹאֵל לְלֶכֶת הַגְּלִילָה וַיִּמְצָא אֶת־פִּילְפּוֹס וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְשׁוּעַ לֶךְ אַחֲרַי:

^{מד} וּפִילְפּוֹס הָיָה מִבֵּית־צִיְדָה עִיר אַנְדְרִי וּפְטְרוֹס:

^{מה} וַיִּמְצָא פִּילְפּוֹס אֶת־נְתַנְאֵל וַיֹּאמֶר אֵלָיו מְצָאנוּ אִתּוֹ אֲשֶׁר כָּתַב עָלָיו מֹשֶׁה בְּתוֹרָה וְהַנְּבִיאִים אֶת־יְשׁוּעַ בֶּן־יוֹסֵף מְנַצֵּרֵת:

מו ויאמר אליו נתנאל הכי מנצרת יבא טוב ויאמר אליו
 פילפוס בא ורצה :
 מז וירא ישוע את-נתנאל בא לקראתו ויאמר עליו אולם
 זה הוא ישראל אשר אין-בו רמיה :
 מח ויאמר אליו נתנאל מאין ידעת אתי ויען ישוע ויאמר
 אליו טרם קרא לך פילפוס בהיותך תחת התאנה
 ראיתיך :
 מט ויען אתו נתנאל רבי אתה הוא בן-האלהים אתה הוא
 מלך ישראל :
 נ ויען ישוע ויאמר אליו יען אשר האמנת בי בעבור
 אמרי לך תחת התאנה ראיתיך לכן גדלות מאלה
 תראה :
 נא ויאמר אליו אמן אמן אני אמר לכם כי תראו
 את-השמים פתוחים ומלאכי אלהים עליהם וירדו
 על בן-האדם :

פרק ב

א וביום השלישי היתה חנה בקנה אשר לגליל ואם
 ישוע היתה שמה :
 ב וגם-ישוע ותלמידיו היו מן-קרואי החנה :
 ג ואחרי אשר פס היין אמרה אם ישוע אליו הנה אין
 להם יין :
 ד ויאמר אליה ישוע מה-לי ולך אשה עוד לא-באה
 עתי :
 ה ותאמר אמו אל-המשרתים את-אשר יאמר לכם
 תעשו :
 ו ושם נמצאו שש פדי-אבן ערכות לטהר את-אשר לא
 טהור בין היהודים כמשפט שתיים או-שלוש בתים
 תכיל כל-כד :
 ז ויאמר אליהם ישוע מלאו את-הכדים מים וימלאו
 עד-השפה :
 ח ויאמר שאבו-נא עתה והביאו אל-פקיד המשפה
 ויביאו :
 ט ויטעם פקיד המשפה את-המים אשר נהפכו ליין
 מבלי דעת מאין בא רק המשרתים אשר-שאבו
 את-המים ידעו ויקרא רב בית המשפה אל-החתן :
 י ויאמר אליו כל-איש ישים יין טוב ראשונה ואחרי
 שתו הקראים לרניה ישים יין שפל-עך לפניהם
 ואתה צפנת את-היין הטוב עד-לאחרונה :
 יא זאת ראשית האתות אשר עשה ישוע בקנה אשר
 לגליל ושם גלה כבודו ויאמינו בו תלמידיו :
 יב ואחרי-כן ירד אל-כפר נחום הוא ואמו ואחיו
 ותלמידיו וישבו שם ימים לא רבים :
 יג ויקרב חג-הפסח ליהודים ויעל ישוע ירושלימה :
 יד וימצא אנשים ישבים בהיכל מכרים בקר וצאן ויונים
 ומחלפי כסף :
 טו ויקח חבלים וישרג אתם למלקה בידו ויגרש
 את-כלם אל-מחוץ להיכל גם את-הצאן גם

פרק ג

א ויהי איש מן-הפרושים ושמו נקדימון קצין
 היהודים :
 ב הוא בא אל-ישוע לילה ויאמר אליו רבי ידענו כי
 מאת אלהים באת למורה לנו כי אין לאל יד-איש
 לעשות את-האתות אשר אתה עשה בלתי
 אם-אלהים עמו :
 ג ויען ישוע ויאמר אליו אמן אמן אני אמר לך אם-לא
 ינלד איש ממקור על לא-יוכל לראות את-מלכות
 האלהים :
 ד ויאמר אליו נקדימון איכה יוכל איש להנלד והוא זקן
 הכי יוכל לשוב לרחם אמו ולהנלד שנית :
 ה ויען ישוע אמן אמן אני אמר לך אם-לא ינלד איש
 מן-המים ומן-הרוח לא-יוכל לבא אל-מלכות
 האלהים :
 ו הנולד מן-הבשר בשר הוא והנולד מן-הרוח רוח
 הוא :
 ז אל-תתמה על-אשר אמרתי לך כי נכון לכם להנלד
 ממקור על :
 ח הרוח נשבת אל-אשר תחפץ ואתה שמע את-קולה
 ולא תדע מאין באה ואן היא הלכת כמו כן
 כל-הנולד מן-הרוח :
 ט ויען נקדימון ויאמר אליו איכה תקרינה כאלה :
 י ויען ישוע ויאמר אליו הנך מורה בישראל ואת-אלה
 לא ידעת :

א^א אמן אמן אני אמר לך כי את אשר ידענו נדבר ואת
 אשר ראינו נעיד ואתם לא תשמעו לעדותנו:
 ב^ב אם בדברים שפלים לא תאמנתם לי איך תאמינו לי
 כי אני רבאמות:
 ג^ג ואיש לא יעלה למרום בלתי הוא אשר ירד ממרום
 הלא הוא בן האדם אשר בשמים:
 ד^ד וכאשר נשא משה במדבר את הנהחש על הגס בן
 ינשא בן האדם:
 טו^{טו} למען אשר לא יאבד כל המאמין בו כי אם ימצא בו
 חיי עולם:
 טז^{טז} כי כן אהב אלהים את העולם עד אשר נתן בעדו
 את בנו את יחידו וכל המאמין בו לא יאבד כי בו
 ימצא חיי עולם:
 יז^{יז} כי לא שלח אלהים את בנו אל העולם להרשיעו
 בהשפטו כי אם למען יושע בו העולם:
 יח^{יח} המאמין בו לא יאשם ואשר לא יאמין בו אשמתו
 עליו מני אז כי לא האמין בשם הבן היחיד לאלהים:
 יט^{יט} וזה הוא המשפט כי האור בא אל העולם ובני האדם
 אהבו את החושך מן האור כי רעים מעשיהם:
 כ^כ כי כל פועל און שנא הוא את האור ולא יבא
 אל האור לבל יבחנו מעשיו:
 כא^{כא} אבל פעל אמת יבא אל האור למען יודעו מעשיו
 אשר עשה לפני האלהים:
 כב^{כב} אחר הדברים האלה הלך ישוע ותלמידיו אל ארץ
 יהודה וישב עמם ונטבל שם:
 כג^{כג} וגם יוחנן היה מטבל בעת ההיא בענון באכה שלם
 כי מים רבים נמצאו שם והבאים נטבלו:
 כד^{כד} כי עוד לא נתן יוחנן אל לבית הפלא:
 כה^{כה} ויהי ריב בין תלמידי יוחנן ובין אחד היהודים
 על דבר הטקה:
 כו^{כו} ויבאו אל יוחנן ויאמרו אליו רבנו האיש אשר היה
 עמך בעבר הירדן אשר העידת לו הנה הוא מטבל
 וכלם באים אליו:
 כז^{כז} ויען יוחנן ויאמר לא יוכל איש לקחת דבר אם לא
 נתן לו ממרום:
 כח^{כח} אתם עדי אשר הגדת כי לא אנכי המשיח כי
 אם שלוח לפניו:
 כט^{כט} מי אשר לו הפלה הוא החתן ואהב החתן בעמדו
 וכשמעו אתו שוש ישיש לקול החתן על בן מלאה
 שמחתי:
 ל^ל הוא ילך הלוך ורוב נאני אלך הלוך וחסור:
 לא^{לא} הבא ממרום רם הוא מכל והבא מארץ מעפר הוא
 ועל עפר ידבר הבא משמים רם הוא על כל:
 לב^{לב} וכאשר ראה נשמע בן יתן עדותו ולעדו אתו אין שמע:
 לג^{לג} והשמע לעדותו יחתם בחותם דו כי האלהים אמת:
 לד^{לד} כי הוא אשר שלחו אלהים דברי אלהים הוא מדבר
 כי לא במשורה נתן את דברו:
 לה^{לה} האב אהב את הבן ואת כל נתן בידו:

לו^{לו} מי אשר יאמין בבן ישלח חיי עולם ומי אשר לא
 יאמין בבן לא יראה חיים כי אם חרון אף אלהים
 עליו יחול:

פרק ד

א^א וכאשר נודע לאדון כי הפרושים שמעו לאמר ישוע
 העמיד וטבל תלמידים רבים מיוחנן:
 ב^ב אף כיי ישוע לא טבל אתם רק תלמידיו:
 ג^ג ויעזב את יהודה וישב ויסע הגלילה:
 ד^ד והיה נכון לו לעבר הדרך שמרון:
 ה^ה ויבא אל עיר בארץ שמרון ושמה סוכר ממול חלקת
 השדה אשר נתן יעקב לבנו ליוסף:
 ו^ו ושם באר יעקב וישוע עיפה נפשו בדרך וישב לו
 על הבאר בשעה הששית:
 ז^ז והנה אשה שמרנית באה לשאב מים ויאמר אליה
 ישוע תנינא לי לשותת:
 ח^ח כי תלמידיו הלכו העירה לשבר להם אכל:
 ט^ט ותאמר אליו האשה השמרנית הלא יהודי אתה ואיך
 תשא ממיני לשותת ואני אשה שמרנית כיי אין דבר
 ליהודים עם השמרנים:
 י^י ויען ישוע ויאמר אליה לו ידעת את ממתן אלהים ומי
 האמר לך תני לי לשותת אז שאלת את ממנו ונתן לך
 מים חיים:
 יא^{יא} ותאמר אליו האשה אדני הן אין לך במה לשאב
 והבאר עמקה ומאין לך אפוא מים חיים:
 יב^{יב} הגדול אתה מיעקב אבינו אשר נתן לנו הבאר הזאת
 אשר מפנה שותה הוא ובניו ובעירו:
 יג^{יג} ויען ישוע ויאמר אליה כל השותה מן המים האלה
 יצמא עוד:
 יד^{יד} וכל אשר ישותה מן המים אשר אני נתן לו לא יצמא
 לעולם כי המים אשר אני נתן יהיו בו למקור מים
 נבעים לחיי עולם:
 טו^{טו} ותאמר אליו האשה תנה לי אדני את המים ההם
 ולא יצמא עוד ולא אבא הנה לשאב:
 טז^{טז} ויאמר אליה ישוע לכי קראי לאישך ובאי הנה:
 יז^{יז} ותען האשה ותאמר אליו אין לי איש ויאמר אליה
 ישוע בן דברת כי אין לך איש:
 יח^{יח} חמשה בעלים היו לך והוא אשר עמך כיום איננו
 בעלך ובזאת אמת דברת:
 יט^{יט} ותאמר אליו האשה אדני ראה אנכי כי נביא אתה:
 כ^כ אבותינו השתחוו בקר הנה ואתם אמרים כי ירושלים
 המקום להשתחוות:
 כא^{כא} ויאמר אליה ישוע האמיני לי אשה כי תבא עת אשר
 לא בקר הנה ולא בירושלים תשתחוו לאב:
 כב^{כב} אתם משתחוים אל אשור לא תדעון ונאנחנו
 משתחוים אל אשור נדע כי הישועה באה ממקור
 היהודים:

כג אף תבא עת וגם-היא באה והמשתחוים הנאמנים
ישתחוו לך ובאמת כי במשתחוים כאלה
תפץ האב:
כד האלהים הוא רוח והמשתחוים לו עליהם להשתחוות
ברוח ובאמת:
כה ותאמר אליו האשה ידעתי כי-יבא משיח עהנקרא
כריסטוס וכאשר יבא יגיד לנו את-כל:
כו ויאמר אליה ישוע אני הוא המדבר אליך:
כז עוד דברו בפיו ותלמידיו באו ויתמהו על-דברו
עם-אשה אף איש לא אמר מה-תבקש או למה תדבר
אליה:
כח והאשה עזבה את-כדה ותלך העירה ותאמר
אל-העם:
כט באו וראו איש אשר הגיד לי כל-אשר עשיתי האין
זה הוא המשיח:
ל ויצאו מן-העיר לבא אליו:
לא ויהי עד-כה ועד כה ויאמרו אליו תלמידיו רבי אכל:
לב ויאמר אליהם אני יש-לי לאכל אכל אשר לא
ידעתם:
לג ויאמרו התלמידים איש אל-רעהו האם הביא לו איש
מאכל לאכלה:
לד ויאמר אליהם ישוע מאכלי הוא עשות רצון שלחי
ולכלות את-פעלו:
לה הן אתם אמרים עוד ארבעה חדשים טרם יבא הקציר
ונאני אמר לכם שאו את-עייניכם וראו אל-השדות
אשר הלבינו לקציר:
לו הקוצר ימצא שָׂרוֹ וְחִבּוּאָה וַיִּסַּף לְחַיֵּי עוֹלָם וְהִזְרַע
וְהַקּוֹצֵר יִשְׂמְחוּ יַחְדָּו:
לז למלאת דבר המשל אחד זרע ואחר קצור:
לח אנכי שלחתי אתכם לקצור במקום לא עמלתם שם
אחרים עמלו ואתם באתם על-עמלם:
לט ורבים מן-השמרנים בעיר ההיא האמינו בו בעבור
דבר האשה אשר העידה לאמר הוא הגיד לי
את-כל-אשר עשיתי:
מ ויבאו אליו השמרנים ויקראו לו לשבת אתם וישב
שם יומים:
מא ועוד רבים מהמה האמינו בו בעבור דברי פיהו:
מב ויאמרו אל-האשה עתה אנחנו מאמינים בו
לא-בעבור דברך כי גם-אנחנו שמענו ונדע כי-אמן
זה הוא המשיח מושיע העולם:
מג ויהי אחרי שנים ימים ויסע למסעיו הגלילה:
מד אף כי הגיד ישוע כי אין-כבוד לנביא בארץ מולדתו:
מה ויבא אל-הגליל ויחזיקו-בו הגלילים כי ראו את
כל-אשר עשה בירושלים בימי החג כי גם-הם חגגו
שם את-החג ההוא:
מו ויבא ישוע עוד הפעם אל-קנה בגליל אשר הפך שם
המים לזין ואיש היה מעבדי המלך ובנו חלה
בקפרי-נחום:

פרק ה

א ונאחרי-כן בא מועד חג היהודים ויעל ישוע
ירושלמה:
ב ובירושלים ברכת מים על-יד שער הצאן אשר קראו
לה בלשון עברית בית-חסדא וְלָה חֲמִשָּׁה אֱלֻמֹת:
ג ושם שכבו רבים חולים עורים פסחים ויבשי-כח
והם מיחלים שם עד אשר-יגועו המים:
ד כי לעד מן-העתים ירד מלאך אל-הבִּרְכָה והרתיח
את-המים וְהָיָה הַרְאֲשׁוֹן הַיָּרֵד שָׁם אַחֲרַי אֲשֶׁר רָתַחוּ
הַמַּיִם וְרָפָא לוֹ מִכָּל-מַחְלָה אֲשֶׁר דָּבְקָה-בּוֹ:
ה ואיש היה שם אשר חלה את-חליו שמנה ושלשים
שנה:
ו וירא אתו ישוע שכב על-משכבו וידע כי שכב בן
זמנים רבים ויאמר אליו תפץ אתה להרפא:
ז ויען אתו החולה אדני אין לי איש אשר יורידני
אל-הבִּרְכָה לְעַת רְגִישַׁת הַמַּיִם וְאָנֹכִי טָרֵם אֲרֹד וְיָרֵד
אַחֵר לִפְנָי:
ח ויאמר אליו ישוע קום שא את-משכבך והתהלך:
ט ופתאום שב האיש לאיתנו וישא את-משכבו וילך:
י והיום ההוא היה יום השבת ויאמרו היהודים
אל-האיש הנרפא הלא שבת היום ואין לך לשאת
את-המשכב:
יא ויען אתם לאמר הרפא אתי הוא אמר אלי שא
את-משכבך והתהלך:
יב וישאלהו מי הוא האיש אשר אָמַר אֵלַי שָׂא
את-משכבך והתהלך:
יג והנרפא לא ידע מי הוא כי ישוע הלך-לו בַּהֲתַאֲסֵף
עם-רֵב בַּמָּקוֹם הַהוּא:

יד אחרייכן מצא אתו ישוע בבית המקדש ויאמר אליו
 ראה כי נרפאת אל-תוסף לחטא פן-תאנה אליך רעה
 גדולה מזאת:
 טו ויילך האיש ויגד ליהודים פי-ישוע הוא אשר רפאו:
 טז ועל-כן רדפו היהודים את-ישוע ויבקשו המיתו עקב
 אשר עשה זאת בשבת:
 יז ויען אתם ישוע אבי פעל פעלתו עד-עתה ונגם-אני
 פעל הנני:
 יח ובעבור זאת בקשו היהודים בחפץ יתר להרגו כי לא
 רק את-יום השבת חלל כי אם גם-אמר על-אלהים כי
 הוא אביו וכי הוא דומה לאלהים:
 יט ויען ישוע ויאמר אליהם אמן אמן אני אמר לכם הבן
 לא-יוכל לעשות דבר מלבדו בלתי את אשר-ראה
 מה-פעל האב כי את-אשר הוא עשה עשה גם-הבן
 כמהו:
 כ כי האב אהב את-הבן ומראה אתו את-כל אשר הוא
 עשה ויגדלות מאלה יראנו להיות לפלא בעיניכם:
 כא כי כאשר האב מעלה ומחיה את-המתים בן יחיה
 גם-הבן את-אשר חפץ בו:
 כב והאב לא-ישפט איש אף כל-משפטו נתן ביד הבן:
 כג למען יכבדו כלם את-הבן כאשר יכבדו את-האב מי
 אשר לא-יכבד את-הבן איננו מכבד את האב אשר
 שלחו:
 כד אמן אמן אני אמר לכם המקשיב לדברי ומאמין
 בשלחי יש-לו חיי עולם ולא יבא להשפט פי-עבר
 ממות לחיים:
 כה אמן אמן אני אמר לכם פי-תבא עת וכי גם-באה
 והמתים ישמעו את-קול בן-האלהים והשמעים חיה
 יחיו:
 כו כי כאשר חיי האב ממקור עצמו בן נתן לבן להיות-לו
 חיי ממקור עצמו:
 כז וגם-כח נתן בידו לעשות משפט כי בן-האדם הוא:
 כח על-זאת אל-תתמהו תמה כי הנה יום בא וכל-שכני
 קבר ישמעו את-קלו ויעלו:
 כט העשים טוב יעמדו לחיים והעשים רע יעמדו
 למשפט:
 ל לא אוכל לעשות דבר מלבי כאשר אשמע בן אשפט
 ומשפטי משפט-צדק כי לא רצוני אני מבקש כי
 אס-רצון האב אשר שלחי:
 לא אם-אני לבדי מעיד עלי לא נאמנה עדותי:
 לב אף יש עד אחר לי וידעתי כי עדותו אשר-הוא מעיד
 עלי נאמנה:
 לג אתם שלחתם אל-יוחנן והוא העיד עדות אמת:
 לד ואני לא מאדם אקח לי עדות אף הדברים האלה
 דברתי למען אתם תושעו:
 לה הוא הנה לפיד בער ומאיר ובאורו הואלתם להתעלם
 עד-ארגיעה:

לו ולי עדות גדולה מעדות יוחנן כי המעשים אשר
 נתן-לי אבי לכלותם המעשים האלה אני עשה והם
 מעידים עלי כי שלחני האב:
 לז והאב אשר שלחני הוא העיד עלי ואתם את-קלו
 לא-שמעתם מעולם ואת-תארו לא ראייתם:
 לח ואין דברו שכן בקרבכם כי אתו אשר שלח לא
 תאמינו בו:
 לט אתם דרשים מעל-כתבי הקדש כי בהם אתם אמרים
 חיי עולם לכם והם הנה המעידים עלי:
 מ ולא אבייתם לבא אלי להיות לכם חיים:
 מא כבוד לא-אקח מבני אדם:
 מב ואתכם ידעתי כי אין-אהבת אלהים בקרבכם:
 מג אנכי הנה באתי בשם אבי ולא החזקתם בי ואם-יבא
 אחר בשם עצמו בו תחזיקו:
 מד איך תוכלו להאמין אחרי אשר תרדפו כבוד איש
 מרעהו ואת-הכבוד הבא מאת האלהים האחד לא
 תבקשו:
 מה אל-תחשבו כי אני אביא שטנה עליכם לפני האב יש
 אחד מביא שטנה עליכם משה אשר בטחתם בו:
 מו כי לו האמנתם במשה האמנתם גם-בי כי עלי הוא
 כתב:
 מז אף אם-בכתביו לא תאמינו איך תאמינו בדברי:

פרק ו

א ויהי אחרי-כן ויעבר ישוע אל-עבר ים-הגליל הוא ים
 טיבריה:
 ב והמון עם-רב הלכו אחריו כי ראו את-האיתות אשר
 עשה לחולים:
 ג ויעל ישוע אל-ההר וישב-שם עם-תלמידיו:
 ד וימועד הפסח חג היהודים קרב לבוא:
 ה וישא ישוע את-עיניו וירא המון עם-רב בא אליו
 ויאמר אל-פילפוס מאין נשבר להם לחם לאכל:
 ו והוא דבר פזאת לנסותו כי הוא ידע את-אשר יעשה:
 ז ויען אתו פילפוס מאתים דינר לחם לא-ישפק להם
 לאכל ממנו איש איש פת קטנה:
 ח ואחד מתלמידיו אנדרי אחי שמעון פטרוס אמר אליו
 לאמר:
 ט ישנו פה נער אחד ולו חמשה לחם שערים ודגים
 שנים אף מה אלה לעם-רב כזה:
 י ויאמר ישוע הושיבו את-האנשים וישבו כחמשת
 אלפים איש למספרם בנאות דשא אשר נמצא שם
 למכביר:
 יא ויקח ישוע את-כפרות הלחם ויברך ויחלק לתלמידיו
 והתלמידים לכל-הישיבים שמה וגם מן-הדגים נתן
 להם כמות נפישם:
 יב ואחרי אשר שבועו אמר אל-תלמידיו אספו
 את-הפתותים הנוותרים לכלי יאבד מאומה:

יז וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם אֲשֶׁר רְאִיתֶם אֵתִי וְלֹא הֶאֱמַנְתֶּם בִּי :
 יח כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר אָתּוּ יִתֶּן־לִי הָאֵב יָבֵא אֵלַי וְהָבֵא אֵלַי
 לֹא אֲגַרְשְׁנֻם מִפְּנֵי :
 יט כִּי יִרְדְּתִי מִן־הַשָּׁמַיִם לֹא לַעֲשׂוֹת רְצוֹנִי כִּי אִם־רְצוֹן
 הָאֵב אֲשֶׁר שְׁלַחִי :
 כ וְזֶה רְצוֹן הָאֵב אֲשֶׁר שְׁלַחִי כִּי אֶת־אֲשֶׁר נָתַן לִי
 לֹא־יֵאבֵד לִי אִף אֶחָד כִּי אֶקִּימֶנּוּ בַּיּוֹם הַהֲחֲרוֹן :
 כא כִּי זֶה רְצוֹן אָבִי מִי אֲשֶׁר רָאָה אֶת־הַבָּן וּמֵאֲמִין בּוֹ
 יִהְיֶה־לוֹ חַיִּי עוֹלָם וְאֲנִי אֶקִּימֶנּוּ בַּיּוֹם הַהֲחֲרוֹן :
 כב וַיִּלְנֻוּ עָלָיו הַיְּהוּדִים עַל כִּי־אָמַר אֲנֹכִי הוּא לְחֵם הַיִּירֵד
 מִן־הַשָּׁמַיִם :
 כג וַיֹּאמְרוּ הֲלֹא זֶה הוּא יִשׁוּעַ בֶּן־יוֹסֵף אֲשֶׁר יָדַעְנוּ
 אֶת־אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ וְאִיָּךְ יֹאמַר הוּא מִן־הַשָּׁמַיִם
 יִרְדְּתִי :
 כד וַיַּעַן יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲלֵ־נָא תְּהִי תְלוּנָה בֵּינֵיכֶם :
 כה לֹא־יִוָּכַל אִישׁ לְבַא אֵלַי בְּלֹתִי אִם־יִמְשַׁכְּהוּ הָאֵב אֲשֶׁר
 שְׁלַחְנִי וְאֲנִי אֶקִּימֶנּוּ בַּיּוֹם הַהֲחֲרוֹן :
 כו הֲלֹא כְּתוּב בְּנִבְיָאִים וְכָל־בְּנֵיךְ לְמוֹדֵי יְהוָה
 כָּל־הַשְּׁמַע מִן־הָאֵב וְלִמַּד מִמֶּנּוּ יָבֵא אֵלַי :
 כז וְלֹא כִּי־רָאָה אֲדָם אֶת־הָאֵב כִּי רָק זֶה אֲשֶׁר מֵאֵת יְהוָה
 הוּא רָאָה אֶת־הָאֵב :
 כח אָמֵן אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כָּל־הַמֵּאֲמִין בִּי יִשְׁלוּ חַיִּי
 עוֹלָם :
 כט אֲנִי הוּא לְחֵם הַחַיִּים :
 ל אַבּוֹתֵיכֶם אָכְלוּ אֶת־הַמֶּן בַּמִּדְבָּר וַיָּמָתוּ :
 לא וְזֶה הוּא הַלְּחֵם הַיִּירֵד מִן־הַשָּׁמַיִם לְבַעֲבוֹר יֹאכְל־אָדָם
 מִמֶּנּוּ וְלֹא יָמוּת :
 לב אֲנֹכִי לְחֵם חַיִּים הַיִּירֵד מִן־הַשָּׁמַיִם אָדָם כִּי־יֵאכַל
 מִלְּחֵם הַזֶּה וְחַי לְעוֹלָם וְהַלְּחֵם אֲשֶׁר אָנִי נָתַן בְּשָׂרִי
 הוּא אֲשֶׁר אֶתְנַנְנוּ בְּעַד חַיִּי הָעוֹלָם :
 לג וַיִּרְגְּנוּ הַיְּהוּדִים בֵּינֵיהֶם לֵאמֹר אֵיכָּה יִוָּכַל זֶה
 לְתַת־לָנוּ אֶת־בְּשָׂרוֹ לֶאֱכֹל :
 לד וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ אָמֵן אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם אִם־לֹא
 תֵּאכְלוּ מִבְּשָׂר בֶּן־הָאָדָם וּמִדָּמּוֹ לֹא תִשְׁתּוּ לֹא יִהְיֶה
 לָכֶם חַיִּים בְּעֲצֻמוֹתֵיכֶם :
 לה הָאֵכֶל מִבְּשָׂרִי וְהַשְׂתָּה מִדָּמֵי יִשְׁלוּ חַיִּי עוֹלָם וְאֲנִי
 אֶקִּימֶנּוּ בַּיּוֹם הַהֲחֲרוֹן :
 לו כִּי בְּשָׂרִי הוּא אֵכֶל אָמֵת וְדָמֵי שְׁקוּי אָמֵת :
 לו הָאֵכֶל אֶת־בְּשָׂרִי וְהַשְׂתָּה אֶת־דָּמֵי הוּא יִשְׁפֹּן־בִּי וְאֲנִי
 בּוֹ :
 לז כִּי כִּמוֹ הָאֵב הַחַי שְׁלַחְנִי וְאֲנֹכִי חַי בְּגִלְלוֹ כֵּן הָאֵכֶל
 אֵתִי גַם־הוּא יִחְיֶה בְּגִלְלוֹ :
 לח זֶה הוּא הַלְּחֵם הַיִּירֵד מִן־הַשָּׁמַיִם לֹא כִּמּוֹ אֲשֶׁר אָכְלוּ
 אַבּוֹתֵיכֶם וּמָתוּ הָאֵכֶל מִן־הַלְּחֵם הַזֶּה יִחְיֶה לְעוֹלָם :
 לט כִּדְבָרִים הָאֵלֶּה דִּבֶּר בְּלָמְדוֹ בְּבֵית הַכְּנֶסֶת
 בְּכַפְּרֵי־נַחוּם :
 מ וְרַבִּים מִתְּלַמִּידָיו שָׁמְעוּ וַיֹּאמְרוּ קִשָּׁה הַדָּבָר הַזֶּה מִי
 יוֹכַל לְשַׁמְעוֹ :

יז וַיֹּאמְרוּ וַיִּמְלָאוּ שְׁנַיִם־עָשָׂר סֵלִים פְּתוּתִים אֲשֶׁר
 הוֹתִירוּ הָאֲכָלִים מִן־חֲמִשָּׁה לַחֲמֵי הַשְּׁעָרִים :
 יח וַיְהִי כִּרְאוֹת הָעָם אֶת־הָאוֹת הַזֶּה אֲשֶׁר עָשָׂה יִשׁוּעַ
 וַיֹּאמְרוּ אָמֵנָה זֶה הוּא הַנְּבִיא הַבָּא לְתַבֵּל אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל :
 יט וַיִּדַע יִשׁוּעַ כִּי־יָבֵאוּ וְתַפְּשׁוּ־בּוֹ לַעֲשׂוֹתוֹ לְמַלְאָךְ עַל־כֵּן
 חָלַץ מֵהֶם עוֹד הַפַּעַם אֶל־הַהָר לְבַדּוֹ :
 כ וַיְהִי לַעֲת עָרַב וַיֵּלְכוּ תְלַמִּידָיו אֶל־הַיָּם וַיִּרְדּוּ בַּאֲנִיָּה
 וַיַּעֲבְרוּ אֶל־עֵבֶר הַיָּם אֶל־כַּפְּרֵי נַחוּם :
 כא וַיְהִי חֹשֶׁךְ בָּא וַיִּשׁוּעַ עוֹד לֹא־בָּא אֲלֵיהֶם :
 כב וַיְהִי סַעַר גְּדוֹל עֲבַר וְהַיָּם הִלָּף וְסַעַר :
 כג וַיַּחֲתְרוּ כְּמַרְחֵק עָשָׂרִים וְחֲמִשׁ אוֹ שְׁלֹשִׁים מַעֲנֹת
 וַיִּרְאוּ אֶת־יִשׁוּעַ הוֹלֵךְ עַל־פְּנֵי הַיָּם הַלּוֹף וְקָרַב
 אֶל־הָאֲנִיָּה וַיִּירָאוּ :
 כד וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אָנִי הוּא אֶל־תִּירְאוּ :
 כה וַיֹּאֲמְרוּ אֵלֶיךָ אֲתוּ אֶל־הָאֲנִיָּה וְהִנֵּה פֶתַח הַגַּיְעָה
 הָאֲנִיָּה אֶל־הַיַּבְּשָׁה אֶל־מַחוּז חַפְצִים :
 כו וַיְהִי מִמְּחֶרֶת וַיִּרְא הַמּוֹן הָעָם הָעֵמֶד מַעֲבָר לַיָּם כִּי
 מִבְּלַעֲדֵי הָאֲנִיָּה לֹא הָיְתָה שָׁם אֲנִיָּה אֲחֶרֶת כִּי
 אִם־אֶחָת אֲשֶׁר יָרְדוּ־בָהּ תְלַמִּידָיו וְכִי לֹא־יִרְדַּע יִשׁוּעַ
 כִּי עַם־תְּלַמִּידָיו כִּי אִם־תְּלַמִּידָיו עָבְרוּ לְבַדָּם :
 כז רָק אֲנִיּוֹת אַחֲרוֹת הִגִּיעוּ מִטִּיבֵרְיָה מְקֻרֹב לְמִקּוֹם אֲשֶׁר
 אָכְלוּ־שָׁם אֶת־הַלְּחֵם כַּאֲשֶׁר בִּרְךָ הָאֲדוֹן :
 כח וְעַל־כֵּן בִּרְאוֹת הַמּוֹן הָעָם כִּי יִשׁוּעַ אֵינְנוּ שָׁם וְאִף־לֹא
 תְלַמִּידָיו וַיִּרְדּוּ גַם־הֵמָּה בַּאֲנִיּוֹת הָאֵלֶּה וַיָּבֵאוּ
 כַּפְּרֵי־נַחוּם לְבִקְשׁ אֶת־יִשׁוּעַ :
 כט וַיִּמְצְאוּהוּ מַעֲבָר לַיָּם וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו רַבְּנוּ מָתִי בָּאת
 הַנֵּה :
 ל וַיַּעַן אֹתָם יִשׁוּעַ לֵאמֹר אָמֵן אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם הֵן לֹא
 בִקְשַׁתֶּם אֵתִי יַעַן אֲשֶׁר רְאִיתֶם אֶת־אֹתוֹתִי כִּי אִם־יַעַן
 מִכְּפָרוֹת הַלְּחֵם אֲכַלְתֶּם וּשְׂבַעְתֶּם :
 לא אֶל־תַּעֲמְלוּ בְּעַד אֵכֶל אֲבָד כִּי אִם־בְּעַד לְחֵם עֵמֶד
 לְחַיִּי עוֹלָם אֲשֶׁר בֶּן־הָאָדָם יִתֵּן לָכֶם כִּי־עָלִיו חֲתָם
 הָאֱלֹהִים הָאֵב אֶת־חַתְּמוֹ :
 לב וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מַה־נַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר נַפְעַל פְּעֻלוֹת אֱלֹהִים :
 לג וַיַּעַן יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם זֹאת פְּעֻלַת אֱלֹהִים
 כִּי־תִאֲמְנוּ בְּאִישׁ אֲשֶׁר שְׁלַחוּ אֲלֵיכֶם :
 לד וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו וּמַה־הָאוֹת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה כִּי נִרְאָה וְנֵאֲמִין
 בְּךָ מַה־תַּפְּעֵל :
 לה אַבּוֹתֵינוּ אָכְלוּ אֶת־הַמֶּן בַּמִּדְבָּר כַּכְּתוּב לְחֵם שָׁמַיִם
 נָתַן־לָמוּ לֶאֱכֹל :
 לו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ אָמֵן אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם מִשֶּׁה לֹא
 נָתַן לָכֶם לְחֵם שָׁמַיִם כִּי אִם־אָבִי נָתַן לָכֶם לְחֵם אָמֵת
 מִן־הַשָּׁמַיִם :
 לו כִּי־לְחֵם אֱלֹהִים הוּא הַיִּירֵד מִן־הַשָּׁמַיִם וְהַנּוֹתֵן חַיִּים
 לְעוֹלָם :
 לז וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אַדְּנִינוּ תְּנֶה־לָנוּ אֶת־הַלְּחֵם הַזֶּה תָּמִיד :
 לח וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ אֲנֹכִי הוּא לְחֵם הַחַיִּים כָּל־הַבָּא
 אֵלַי לֹא יָרַעַב וְכָל־הַמֵּאֲמִין בִּי לֹא יִצְמָא עוֹד לְעוֹלָם :

יד וַיְהִי בַתּוֹךְ יָמֵי הַחַג וַיַּעַל יִשׁוּעַ וַיְלַמַּד בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ׃
 טו וַהֲיִהוּדִים תִּמְהוּוּ לֵאמֹר מֵאֵינן יָדַע זֶה סֵפֶר וְהוּא לֹא לָמַד׃
 טז וַיַּעַן אֹתָם יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר לֹא תוֹרַתִי שְׁלִי אֲנִי מוֹרָה כִּי אִם-תּוֹרַת שְׁלַחִי׃
 יז מִי הָאִישׁ הַחֹפֵץ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנִי הוּא יֵדַע תּוֹרַתִי אִם-מֵאֵת אֱלֹהִים הִיא אוֹ מִלְּבִי אֲנִי מוֹרָה׃
 יח הַמּוֹרָה מִלְּבוֹ אֶת-כְּבוֹדוֹ הוּא מִבְּקֵשׁ וְהַמְּבַקֵּשׁ כְּבוֹד שְׁלַחוֹ נֶאֱמָן הוּא וְלֹא עוֹלָתָהּ בּוֹ׃
 יט הֲלֹא מֹשֶׁה נָתַן לָכֶם אֶת-תּוֹרָה וְאִין-אִישׁ מִכֶּם שָׁמַר אֶת-תּוֹרָה מִדּוּעַ תִּבְקָשׁוּ לְהַרְגֵנִי׃
 כ וַיַּעַן הָעָם וַיֹּאמֶר רוּחַ רַעְהָ בָּךְ מִי אֵיפֹא מִבְּקֵשׁ לְהַרְגֶךָ׃
 כא וַיַּעַן יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם פְּעֻלָּה אַחַת פְּעַלְתִּי וְכָלְכֶם תִּתְמַהוּ׃
 כב הֵן מֹשֶׁה נָתַן לָכֶם אֶת-הַמּוֹלַת אֶף כִּי-לֹא מִמֹּשֶׁה הִיא כִּי אִם מִן-הָאֱבוֹת וְעַל-כֵּן בִּשְׂבַת תְּמַלּוּ בְּיָזְכֶר׃
 כג וְעַתָּה אִם-בִּשְׂבַת הַמּוֹל יִמּוֹל בְּיָזְכֶר לְבַעֲבוֹר לֹא תוֹפֵר תּוֹרַת מֹשֶׁה לְמַה-זֶּה תִּתְעַבְּרוּ-כִּי עַל כִּי-רַפְּאֵתִי אִישׁ כָּלוֹ בִּשְׂבַת׃
 כד אֶל-תִּשְׁפֹּטוּ לְעֵינַיִם כִּי אִם-מִשְׁפָּט-צָדֵק שִׁפְטוּ׃
 כה וַיֹּאמְרוּ אֲחֵדִים מִיִּשְׂרָאֵל יְרוּשָׁלַּיִם הֲלֹא זֶה הוּא אֲשֶׁר הֵם מִבְּקָשִׁים לְהַמִּיתוֹ׃
 לו וְהִנֵּה הוּא מְדַבֵּר בְּרַבִּים וְהֵם אֵינָם אֹמְרִים לוֹ דָּבָר הַזֶּה אֲמָנָם הַכִּירוּ שְׂרִינוּ כִּי-בְאַמַּת הוּא הַמְּשִׁיחַ׃
 לז אֶף אֶת-הָאִישׁ הַזֶּה יִדְעֻנוּ מֵאֵינן הוּא אֲבָל הַמְּשִׁיחַ כִּבְּאוֹ לֹא-יָדַע אֶדָם מֵאֵינן בָּא׃
 לח אַז וַיְלַמַּד יִשׁוּעַ בַּמִּקְדָּשׁ וַיִּקְרָא לֵאמֹר אֲכֵן יִדְעֻתֶם אֹתִי גַם-יִדְעֻתֶם מֵאֵינן אֲנִי אֶף מִלְּבִי לֹא-כָּאֵתִי כִּי יֵשׁ נֶאֱמָן אֲשֶׁר שְׁלַחֵנִי וְאֹתָם לֹא יִדְעֻתֶם אֹתוֹ׃
 לט וְאֲנִי יִדְעֵתִי אֹתוֹ כִּי מֵאֵתוֹ אֲנִי וְהוּא שְׁלַחֵנִי׃
 לו וַיִּבְקָשׁוּ לְתַפְּשׁוֹ וְאִישׁ לֹא-שָׁלַח בּוֹ יָד כִּי עוֹד לֹא-כָּאָה עִתּוֹ׃
 לא וְרַבִּים מִן-הָעָם הֶאֱמִינוּ-בּוֹ וַיֹּאמְרוּ הֲכִי הַמְּשִׁיחַ כִּבְּאוֹ יַעֲשֶׂה אֹתוֹת רַבִּים מֵאֲשֶׁר הוּא עוֹשֶׂה׃
 לב וַיִּשְׁמְעוּ הַפְּרוּשִׁים כִּי הָעָם מִתְּלַחֲשִׁים כְּזֹאת עַל-אֲדוֹתָיו וַיִּשְׁלַחוּ רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַפְּרוּשִׁים מְשֻׁרְתִים לְתַפְּשׁוֹ׃
 לג וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ עוֹד מַעַט מְזַעַר אֶהְיֶה עִמָּכֶם וְאֵלַף לִי אֶל-שְׁלַחִי׃
 לד תִּבְקָשְׁנִי וְלֹא תִמְצָאֵנִי וּבְאֲשֶׁר אֶהְיֶה אֲנִי לֹא תוּכְלוּ אֹתָם לְבֹא שָׂמָה׃
 לה וַיֹּאמְרוּ הַיְהוּדִים אִישׁ אֶל-אֶחָיו אָנָּה יֵלֵךְ זֶה כִּי לֹא נִמְצָא אֹתוֹ הַיֵּלֵךְ אֶל-הַנְּפוּצִים בְּאֶרֶץ יַזְוֹן וַיְלַמַּד אֶת-הַיְּהוּדִים׃
 לו מַה-הַדְּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אָמַר תִּבְקָשְׁנִי וְלֹא תִמְצָאֵנִי וּבְאֲשֶׁר אֶהְיֶה אֲנִי לֹא תוּכְלוּ אֹתָם לְבֹא שָׂמָה׃
 לז וַיְהִי בַיּוֹם הַהוּא הֶאֱחָרוֹן הַגְּדוֹל בְּחַג וַיַּעֲמֵד יִשׁוּעַ וַיִּקְרָא הוּי כָּל-צִמָּא לָכוּ אֵלַי וּשְׁתּוּ׃

טא וַיִּשׁוּעַ יָדַע בְּנַפְשׁוֹ כִּי תִלְמִידָיו מִלִּינִים עַל-זֶה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַזֶּה הִיָּה לָכֶם לְמוֹקֵשׁ׃
 טב וּמַה-יְהִיָּה כִּי-תִרְאוּ אֶת-בֶּן-הָאָדָם עֹלָה אֶל-אֲשֶׁר הִיָּה-שָׁם לְפָנַי׃
 טג הַרוּחַ הוּא הַמְּחַיֶּה וְהַבָּשָׂר לֹא-יַצְלִחַ לְכָל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תִּבְרָתִי אֲלֵיכֶם רוּחַ הֵם וְחַיִּים׃
 טד אֶף-יֵשׁ אֲנָשִׁים בְּכֶם אֲשֶׁר אֵינן אֲמָן בָּם כִּי יִשׁוּעַ יָדַע מֵרֹאשׁ מִי אֵלֶּה אֲשֶׁר לֹא יֶאֱמִינוּ וּמִי הוּא אֲשֶׁר יִסְגִּירָהוּ׃
 טה וַיֹּאמֶר בְּעֵבּוֹר זֶה הִגְדַּתִּי לָכֶם כִּי לֹא-יּוּכַל אִישׁ לְבֹא אֵלַי בְּלֹתִי אִם-נִתּוֹן-לוֹ מֵאֵת הָאֵב׃
 טו וּבַעֲבוּר הַדְּבָר הַזֶּה שָׁבוּ אַחֲרָי רַבִּים מִתְּלַמִּידָיו וְלֹא הִלְכוּ עוֹד עִמּוֹ׃
 טז וַיֹּאמֶר יִשׁוּעַ אֶל-שְׂנָיִם הָעֹשֵׂר הַיֵּשׁ אֶת-לְבָבְכֶם לְשׁוֹב מֵאֲחֵרֵי גַם-אֹתָם׃
 טז וַיַּעַן אֹתוֹ שְׁמַעוֹן פְּטְרוֹס אֲדֹנָי אֶל-מִי יֵלֵךְ וְדַבְּרִי חַי עוֹלָם עִמָּךְ׃
 טט וַאֲנַחְנוּ הֶאֱמַנּוּ וְגַם-יִדְעֻנוּ כִּי אַתָּה הוּא הַמְּשִׁיחַ בֶּן-אֵל חַי׃
 ע וַיַּעַן אֹתָם יִשׁוּעַ הֲלֹא שְׂנָיִם עֹשֵׂר בְּחֵרְתִי בְכֶם וְאַחַד מִכֶּם שָׁטָן הוּא׃
 עא וְזֹאת דְּבַר עַל-יְהוּדָה בֶּן-שְׁמַעוֹן אִישׁ-קְרִיּוֹת כִּי זֶה נִכּוֹן הִיָּה לְהִסְגִּירוֹ וְהוּא אַחַד מִשְׂנָיִם הָעֹשֵׂר׃

פּרָק ז

א אַחֲרֵי-כֵן נָסַע יִשׁוּעַ הֵנָּה וְהֵנָּה בְּגָלִיל כִּי לֹא אָבָה לְנַסֵּעַ בִּיהוּדָה אַחֲרֵי-אֲשֶׁר בְּקָשׁוּ הַיְהוּדִים לְהַרְגוֹ׃
 ב וַיִּקְרַב חַג הַיְהוּדִים חַג הַסִּכּוֹת׃
 ג וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֲחָיו עֲלֵה מִנְּהַ וְלֵךְ-לָךְ אֶל-אֶרֶץ יְהוּדָה לְמַעַן יִרְאוּ תִלְמִידֶיךָ גַם-שָׁם אֶת-הַעֲלִילַת אֲשֶׁר-אַתָּה עוֹשֶׂה׃
 ד כִּי אֵין-אִישׁ עוֹשֶׂה דְּבָר בְּסֵתֶר וּמִבְּקֵשׁ הוּא לְהוֹדַע נִגְדַת הַשָּׁמַשׁ וְאִם כֵּן אַתָּה עוֹשֶׂה קוּם הִנְדַע בְּאֶרֶץ׃
 ה כִּי-אֲחָיו גַם-הֵם לֹא הֶאֱמִינוּ בּוֹ׃
 ו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ עוֹד לֹא-כָּאָה עִתִּי עַד-הֵנָּה וְעַתָּה הִיא אִתְּכֶם תְּמִיד׃
 ז הָעוֹלָם לֹא-תוּכַל לְשַׁנֵּא אֹתְכֶם וְאֹתִי תִשְׁנֵא עֲקֵב עֲדוּתִי כִּי רַעִים מַעֲשִׂיָה׃
 ח עֲלוּ אִתְּם לְעַת הַחַג וְאֲנִי לֹא אֵעֲלֶה לְעַת הַחַג עִתָּה כִּי לֹא מְלָאָה עִתִּי עַד-כֹּה׃
 ט כִּדְבָרִים הָאֵלֶּה דִּבֶּר וַיִּתְמַהַמַּה בְּגָלִיל׃
 י וְאַחֲרָי אֲשֶׁר עֲלוּ אֲחָיו לְעַת הַחַג עֲלֵה גַם-הוּא לֹא כִּבְלוּ כִּי אִם-כִּמְסֻתָּתָהּ׃
 יא וַיִּבְקָשׁוּ אֹתוֹ הַיְהוּדִים כִּבְחַג וַיֹּאמְרוּ אֵיָּה אֵיפֹא הוּא׃
 יב וַיְהִי הָעָם נִדּוֹן הַרְבֵּה אֵלֶּה אֹמְרִים כִּי-טוֹב הוּא וְאֵלֶּה אֹמְרִים לֹא כִי-מִתְעַהָּ הוּא אֶת-הָעָם׃
 יג אִפֹּס אֵין-אִישׁ מְדַבֵּר עֲלָיו בְּגָלוּי מִפְּנֵי יְרֵאת הַיְהוּדִים׃

יא וַתֹּאמֶר אֵין גַּם-אֶחָד אֲדַנִּי וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ יְשׁוּעַ גַּם-אֲנִי
 לֹא אֲרִשִׁיעָךְ לְכִי לְבֵיתְךָ וְאֶל-תַּחֲטָאֵי עוֹד:
 יב וַיּוֹסֶף יְשׁוּעַ וַיְדַבֵּר אֵלֵיהֶם לֵאמֹר אֲנֹכִי אֹר הָעוֹלָם
 הַהֶלֶךְ אַחֲרַי לֹא יֵלֶךְ בַּחֲשָׁךְ כִּי-לוֹ אֹר הַחַיִּים:
 יג וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַפְּרוֹשִׁים אַתָּה מַעֲיֵד עֲדוֹת לְנִפְשָׁךְ
 עֲדוֹתֶךָ לֹא נֶאֱמְנָה:
 יד וַיַּעַן יְשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם אִם-אֲנִי מַעֲיֵד לְנִפְשֵׁי
 עֲדוֹתַי נֶאֱמְנָה כִּי-יִדְעַתִּי מֵאֵין בְּאֵתִי וּלְאֵן אֲנִי הֵלֶךְ
 וְאַתֶּם אֵינְכֶם יֹדְעִים מֵאֵין בְּאֵתִי וּלְאֵן אֲנִי הֵלֶךְ:
 טו אַתֶּם דְּנִים לְעֵינַי בְּשֹׁר וְאֲנִי אֵינְנִי דֵן אִם-לֹא-אֶחָד:
 טז וְאִם לֹא-דֹרְכֵן הַיִּיטִי דֵינִי דֵינִי אֶמֶת כִּי אֵינְנִי לְבַדִּי כִּי
 אִם-אֲנִי וְהָאֵב אֲשֶׁר שָׁלַחְנִי:
 יז וְגַם בְּתוֹרַתְכֶם כָּתוּב כִּי עַל-פִּי שְׁנַיִם עֲדִים יָקוּם דְּבָר:
 יח אֲנִי הוּא הַמַּעֲיֵד עֲדוֹת לְנִפְשֵׁי וְאֵבִי אֲשֶׁר שָׁלַחְנִי
 גַּם-הוּא לִי לְעֵד:
 יט וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֲבִיךָ אִיזוֹ וַיַּעַן יְשׁוּעַ לֹא יִדְעַתֶּם גַּם-אֶתִּי
 וְגַם-לֹא אֶת-אָבִי לוֹ יִדְעַתֶּם אֶתִּי אִזוֹ יִדְעַתֶּם גַּם
 אֶת-אָבִי:
 כ כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה דְּבָר יְשׁוּעַ בְּבֵית הָאוֹצֵר כַּאֲשֶׁר לָמַד
 בְּהֵיכַל וְלֹא-תִפְשׂוּ אִישׁ כִּי עוֹד לֹא-כָבָה עֵתוֹ:
 כא וַיּוֹסֶף יְשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם אֲנִי אֵלֶךְ לִי וְאַתֶּם תִּבְקֹשְׁנִי
 וּבַחֲטָאֵתִיכֶם תִּמּוּתוּ וְאֶל-אֲשֶׁר אֲנִי הֵלֶךְ אַתֶּם
 לֹא-תוֹכְלוּ לְבֹא שָׁמָּה:
 כב וַיֹּאמְרוּ הַיְהוּדִים הַיֵּאֱבָד נַפְשׁוֹ בְּיָדִים כִּי אָמַר
 אֶל-אֲשֶׁר אֲנִי הֵלֶךְ אַתֶּם לֹא-תוֹכְלוּ לְבֹא שָׁמָּה:
 כג וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם אַתֶּם מִשְׁכְּנֵי מִטָּה וְאֲנִי מִשְׁכְּנֵי מַעְלָה
 אַתֶּם מִן-הָעוֹלָם הַזֶּה וְאֲנִי אֵינְנִי מִן-הָעוֹלָם הַזֶּה:
 כד לָכֵן אֲמַרְתִּי לָכֶם כִּי תִמּוּתוּ בַּחֲטָאֵתִיכֶם כִּי אִם-לֹא
 תֵאֱמִינּוּ-בִּי כִּי-אֲנִי הוּא תִמּוּתוּ בַּחֲטָאֵתִיכֶם:
 כה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו וּמִי-זֶה אַתָּה וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם יְשׁוּעַ אֲנִי
 הוּא כַּאֲשֶׁר אֲמַרְתִּי אֵלֵיכֶם מֵרֵאשׁ:
 כו יִשְׁלַחִי רַבּוֹת לְדַבֵּר וְלִשְׁפֹט עֲלֵיכֶם אָכֵן שְׁלַחִי נֶאֱמָן
 הוּא וְאַתְּ-הַדְּבָר אֲשֶׁר אֲשַׁמַּע מִמֶּנּוּ אֶתּוֹ אֲדַבֵּר
 אֶל-הָעוֹלָם:
 כז וְהֵם לֹא הִבִּינוּ זֹאת כִּי עַל-הָאֵב דְּבָר אֵלֵיהֶם:
 כח וַיֹּאמֶר יְשׁוּעַ כַּאֲשֶׁר תִּגְבִּיחוּ אֶת-בְּנֵי-הָאָדָם לְמַעְלָה אִזוֹ
 תִּפְרִיזוּ כִּי-אֲנִי הוּא וְלֹא עֲשִׂיתִי מְאוּמָה מִלְּבִי כִּי
 אִם-הַדְּבָר אֲשֶׁר הוֹרֵנִי הָאֵב אֶתּוֹ אֲנִי מְדַבֵּר:
 כט וְשְׁלַחִי עֲמָדִי הוּא לֹא זָנַח אֶתִּי גְלָמוֹד כִּי אֶת-הַטּוֹב
 בְּעֵינָיו אֲנִי עֹשֶׂה תְּמִיד:
 ל וַיְהִי כַּדְּבָרוֹ אֶתְּ-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֵּאֱמִינּוּ-בּוֹ רַבִּים:
 לא וַיֹּאמֶר יְשׁוּעַ אֶל-הַיְהוּדִים הַמֵּאֱמִינִים בּוֹ אִם-תִּעַמְדוּ
 בְּדַבְּרֵי אִזוֹ תִּהְיוּ תַלְמִידֵי בְּאֶמֶת וּבְתַמִּים:
 לב כִּי תִשְׁפִּילוּ אֶת-הָאֶמֶת וְהָאֶמֶת תִּעֲשֶׂה אַתְּכֶם חֲפְשִׁים:
 לג וַיַּעֲנוּ אֹתוֹ הֵן זָרַע אֲבָרְהָם אֲנַחְנוּ וְלֹא-הֵיִינוּ עֲבָדִים
 לְאָדָם מַעוֹלָם וְאִיךָ תֹאמַר אַתָּה כִּי-חֲפְשִׁים תִּהְיוּ:
 לד וַיַּעַן אַתֶּם יְשׁוּעַ אָמֵן אָמֵן אֲנִי אָמַר לָכֶם כִּלְאִישׁ
 אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה חֲטָא עֲבָד לְחֲטָא הוּא:

לה הַמֵּאֱמִין בִּי כַּדְּבָר הַכָּתוּב מִקְרָבּוֹ יָזְלוּ נַחֲלֵי מַיִם
 חַיִּים:
 לו כְּזֹאת דְּבָר עַל-הַרוּחַ אֲשֶׁר תִּנַּח עַל-הַמֵּאֱמִינִים בּוֹ כִּי
 עוֹד לֹא-נִשְׁפָּף רוּחַ הַקִּדְשׁ בְּטַרְחָם לְקַח יְשׁוּעַ אַחֲרֵי
 כְּבוֹד:
 לו וַיֵּשׁ מִן-הָעַם כְּשִׁמְעֵם אֶתְּ-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אָמְרוּ אָכֵן
 זֶה הוּא הַנְּבִיא:
 מא וַיֵּשׁ אֲשֶׁר אָמְרוּ זֶה הוּא הַמְּשִׁיחַ וְאַחֲרֵים אָמְרוּ
 הַמֶּן-הַגְּלִיל יָבֵא הַמְּשִׁיחַ:
 מב הֲלֹא הַכָּתוּב אָמַר כִּי מִזְרַע דָּוִד מִבֵּית-לְחָם הָעִיר הַזֶּה
 דָּוִד מִשֵּׁם יֵצֵא הַמְּשִׁיחַ:
 מג וַיַּחֲלֵק הָעַם בְּהַצְתָּם עָלָיו:
 מד וַיֵּשׁ מִהֶם אֲשֶׁר רָצוּ לְתַפְשׂוֹ וַאֲישׁ לֹא-שָׁלַח בּוֹ דָּו:
 מה וַיִּשְׁבּוּ הַמְּשִׁיחִים אֶל-רַאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַפְּרוֹשִׁים וְהֵם
 אָמְרוּ אֵלֵיהֶם מַדּוּעַ לֹא-הִבָּאתֶם אֹתוֹ:
 מו וַיַּעֲנוּ הַמְּשִׁיחִים לֵאמֹר מַעוֹלָם לֹא-דַבֵּר אָדָם כְּמַהוֹ:
 מז וַיֹּאמְרוּ אֵלֵיהֶם הַפְּרוֹשִׁים הֲכִי נִדְחַתֶּם גַּם-אַתֶּם:
 מח הֲכִי הַאֲמִין בּוֹ אַחַד הַשָּׂרִים אוֹ אַחַד הַפְּרוֹשִׁים:
 מט לְבַד הַהֶמּוֹן הַזֶּה אֲשֶׁר אֵינֶם יֹדְעִים אֶתְּ-הַתּוֹרָה
 אֲרוּרִים הֵמָּה:
 נ וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם נִקְדִּימוֹן הוּא אֲשֶׁר-כָּבֵא אֵלָיו לְפָנִים
 וְהוּא אַחַד מִן-הַפְּרוֹשִׁים:
 נא הֲכִי תִשְׁפֹּט תּוֹרַתְנוּ אֶתְּ-הָאָדָם בְּטַרְחָם יִשְׁמַע מַה-בְּפִיו
 וּבְטַרְחָם יִנְדַע מַה-עֲשֶׂה:
 נב וַיַּעֲנוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַמֶּן-הַגְּלִיל גַּם-אַתָּה דָּרַשׁ וַחֲקֹר
 כִּי לֹא-קָם נְבִיא מִן-הַגְּלִיל:

פרק ח

א וַיֵּלְכוּ אִישׁ אִישׁ לְבֵיתוֹ וַיִּשׁוּעַ הֵלֶךְ אֶל-הַר הַזֵּיטִים:
 ב וַיְהִי בְּבֹקֶר וַיָּבֵא עוֹד אֶל-הַהֵיכַל וְכָל-הָעַם בָּאוּ אֵלָיו
 וַיִּשֶׁב וַיְלַמְדֵם:
 ג וְהַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוֹשִׁים הִבִּיאוּ לְפָנָיו אִשָּׁה אֲשֶׁר
 נִתְּפְשָׁה בְּנֶאֱפּוּפִיָּה וַיַּעֲמְדוּהָ בַּתּוֹךְ:
 ד וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו רַבְּנוּ הָאִשָּׁה הַזֹּאת נִתְּפְשָׁה בְּנֶאֱפּוּפִיָּה
 כְּגִנְבַת בְּמַחְתָּרַת:
 ה וּבַתּוֹרָה צִוְּהָ-לָנוּ מֹשֶׁה לְסַקֵּל בְּאֲבָנִים אִשָּׁה כְּזֹאת
 וּמַה-תֹּאמַר אַתָּה:
 ו וְכֹזֵאת אָמְרוּ לְנִסּוֹתוֹ לְמַצָּא עָלָיו דְּבָר לְשִׁטְנוֹ
 וַיִּשְׁתַּחֲחַ יְשׁוּעַ וַיְתוֹ בְּאֶצְבָּעוֹ עַל-הָאֲרֶז:
 ז וְכַאֲשֶׁר הוֹסִיפוּ לְשֹׂאֵל אֹתוֹ וַיִּקֶם וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם
 מִי-בְּכֶם נָקִי מֵעוֹן יְדֵה-כֹּהֵן אָכֵן רֵאשׁוּנָה:
 ח וַיִּשְׁתַּחֲחַח שֵׁנִית וַיְתוֹ עוֹד עַל-הָאֲרֶז:
 ט וְהֵם כְּשִׁמְעֵם אֶתְּ-זֹאת נִיף לָכֶם אַתֶּם יָצְאוּ אִישׁ אִישׁ
 מִזֶּקֶן וְעַד-צָעִיר וַיּוֹתֵר יְשׁוּעַ לְבַדּוֹ וְהָאִשָּׁה עֲמָדַת
 בַּתּוֹךְ:
 י וַיִּקֶם יְשׁוּעַ וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ בְּלִתֵּי הָאִשָּׁה לְכַדָּה
 וַיֹּאמֶר אִשָּׁה אֵיךָ הֵם שִׁטְנִיךָ הֲכִי לֹא הִרְשִׁיעָךְ אִישׁ:

י' אַבְרָהָם אַבְיָכֶם הַתְּעַלֵּס לְרֵאוֹת אֶת־יוֹמִי וַיֵּרָא וַיִּשְׁמַח:
 י"א וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הֲיִהְיוּדִים אֵינְךָ עוֹד בְּן־חַמְשִׁים שָׁנָה וְאַתָּה אַבְרָהָם רְאִיתָ:
 י"ב וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְשׁוּעַ אֲמַן אֲמַן אֲנִי אָמַר לְכֶם אָנֹכִי הֲיִיתִי עוֹד עַד לֹא־הָיָה אַבְרָהָם:
 י"ג וַיִּשְׂאוּ אַבְנִים לְרִגְסָם אֹתוֹ אֶף יְשׁוּעַ הִסְתַּתֵּר מֵעֵינֵיהֶם וַיֵּצֵא מִן־הַמִּקְדָּשׁ וַיַּעֲבֹר בְּתוֹכָם וַיִּלְךְ הַלֹּף:

פרק ט

א וַיְהִי בַעֲבֹרוֹ וַיֵּרָא אִישׁ אֲשֶׁר נוֹלַד עוֹר מְרַחֵם אִמּוֹ:
 ב וַיִּשְׁאַלְהוּ תַלְמִידָיו לֵאמֹר רַבְּנוּ מִי חֲטָא הָאִישׁ הַזֶּה אוֹ יִלְדָיו כִּי נוֹלַד עוֹר:
 ג וַיַּעַן יְשׁוּעַ לֹא הוּא חֲטָא וְלֹא יִלְדָיו אֶף לְבַעֲבוֹר וַיִּרְאוּ־בּוֹ מַעַלְלֵי־אֵל:
 ד עָלֵי לְעוֹלָל עֲלָלוֹת שְׁלַחֵי בַעֲוֹד יוֹם כִּי־בָא לְיֵלֶה וְאָז לֹא־יוּכַל אִישׁ לַעֲשׂוֹת מְאוּמָה:
 ה בַּעֲוֹד אָנֹכִי בַּעוֹלָם אוֹר הָעוֹלָם הֵנְנִי:
 ו הַדְּבָר יֵצֵא מִפִּי וַיִּרְקַק רַק בַּעֲפֹר הָאֲדָמָה וַיִּגְבַּל־חֲמֹר וַיִּמְרַח עַל־עֵינָיו:
 ז וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲלֹךְ וְרַחֲצֵת בְּבִרְכַת הַשְּׁלִיחַ אֲשֶׁר יֹאמֶר שְׁלוֹחַ וַיִּלְךְ וַיִּרְחֹץ וַיֵּבֵא בְּעֵינָיו פְּקָחוֹת:
 ח וַיֹּאמְרוּ שְׂכֵנָיו הִידְעִים אֹתוֹ מָאֵז הֲלֹא־זֶה הוּא הַיֹּשֵׁב הַמְּבַקֵּשׁ נְדָבוֹת:
 ט אֵלֶּה אָמְרוּ כִּי־זֶה הוּא וְאֵלֶּה לֹא־כֵן רַק דוּמָה־לוֹ וְהוּא אָמַר אָנֹכִי הוּא:
 י וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֵיכָה אֵיפֹא נִפְקָחוּ עֵינֶיךָ:
 י"א וַיַּעַן אִישׁ אֲשֶׁר שָׁמוּ יְשׁוּעַ גְּבַל חֲמֹר וַיִּמְרַח עַל־עֵינָיו וְכֹה אָמַר אֵלַי הֲלֹךְ וְרַחֲצֵת בְּבִרְכַת הַשְּׁלִיחַ וְנֹאֲלֶךְ וְנִרְחֹץ וְעֵינַי נִפְקָחוּ:
 י"ב וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו וְאֵיךְ וַיֹּאמֶר לֹא יָדַעְתִּי:
 י"ג וַיִּבְיֵאוּ אֶת־הָעוֹר הַרְאָה הַזֶּה אֶל־הַפְּרוֹשִׁים:
 י"ד וְהַיּוֹם אֲשֶׁר לָשׁ יְשׁוּעַ אֶת־הַטִּית וְאֶת־עֵינָיו פָּקַח הָיָה יוֹם הַשְּׁבֻתָּה:
 ט"ו וַיֹּסִיפוּ גַם־הַפְּרוֹשִׁים לְשָׂאֵל אֹתוֹ אֵיךְ נִתֵּן לוֹ אוֹר עֵינָיו וַיַּגִּד לָהֶם כִּי שָׁם טִיחַ עַל־עֵינַי וְנִרְחֹץ וְהִנֵּה עֵינַי רְאוֹת:
 ט"ז וַיִּשׁ מִן־הַפְּרוֹשִׁים אָמְרוּ הָאִישׁ הַזֶּה אֵינְנוּ אִישׁ אֲלֵהִים כִּי אֵינְנוּ שׂוֹמְרֵי אֶת־הַשְּׁבֻתָּה וַיִּשׁ אָמְרוּ הַיּוֹכֵל אִישׁ חֲטָא לַעֲשׂוֹת מוֹפְתִים כְּאֵלֶּה וַיְהִי מְדוּן בֵּינֵיהֶם:
 י"ח וַיֹּסִיפוּ וַיֹּאמְרוּ אֶל־הָעוֹר וּמַה־תֹּאמַר אֶתָּה עָלָיו כִּי פָקַח אֶת־עֵינֶיךָ וַיֹּאמֶר כִּי נִבִּיא הוּא:
 י"ט וְלֹא־הִאֲמִינוּ לוֹ הֲיִהְיוּדִים כִּי עוֹר הָיָה נְאוֹר עֵינָיו נִתֵּן לוֹ עַד־אֲשֶׁר קָרְאוּ לְיִלְדֵי הָעוֹר הַרְאָה:
 כ וַיִּשְׁאַלְוּ אֹתָם לֵאמֹר הַזֶּה בְּנֶכְם אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם כִּי נוֹלַד עוֹר וַאֲיֵךְ הוּא רְאָה עִתָּה:
 כ"א וַיַּעֲנוּ אֹתָם יִלְדָיו וַיֹּאמְרוּ יָדַעְנוּ בְּנֵנוּ הוּא זֶה וְגַם נוֹלַד עוֹר:

י"א וְהָעֹבֵד לֹא־יֵשֵׁב בְּבֵית עַד־עוֹלָם אֶף הַבֵּן יֵשֵׁב שָׁם עַד־עוֹלָם:
 י"ב לָכֵן אִם־הֵבִין יַעֲשֶׂה אֶתְכֶם חַפְשִׁים חַפְשִׁים תִּהְיוּ אֶל־נְכוּן:
 י"ג יָדַעְתִּי כִּי־זָרַע אַבְרָהָם אִתָּם וּבְכָל־זֹאת תִּבְקָשׁוּ אֶת־נַפְשֵׁי לְקַחְתָּהּ כִּי לְדַבְרֵי אֵין מְסֻלוֹת בְּלִבְכֶם:
 י"ד אָנֹכִי מְדַבֵּר אֶת אֲשֶׁר רְאִיתִי אֲצִל הָאֵב וְאִתָּם עֲשִׂים אֶת אֲשֶׁר שָׁמַעְתֶּם מֵאֵת אַבְיָכֶם:
 י"ה וַיַּעֲנוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אָבִינוּ הוּא אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְשׁוּעַ לוֹ הֲיִיתֶם בְּנֵי אַבְרָהָם כַּמַּעֲשֵׂי אַבְרָהָם עֲשִׂיתֶם:
 י"ז וְאִתָּם מְבַקְשִׁים אֶת־נַפְשֵׁי לְקַחְתָּהּ בְּאֲשֶׁר אָמַת אֲגִיד לְכֶם אֶת אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי מֵאֵת אֱלֹהִים כִּי־זֹאת לֹא עָשִׂה אַבְרָהָם:
 י"ח כַּמַּעֲשֵׂי אַבְיָכֶם אִתָּם עֲשִׂים וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לֹא יִלְדֵי זְנוּנִים אֲנַחְנוּ יִשְׁלַנוּ אֵב אֶחָד אֱלֹהִים:
 י"ט וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְשׁוּעַ אִם אֱלֹהִים אַבְיָכֶם תִּאָּהָבוּנִי כִּי מֵאֵת אֱלֹהִים יֵצְאֵתִי וּמֵאִתּוֹ כֹּתֵתִי וְלֹא־מִלְבִּי כִּי־הוּא שְׁלַחְנִי:
 כ"א מְדוּעַ לֹא תִבִּינוּ נִיב שְׁפַתִּי אֵין זֶה כִּי אִם לֹא־תוֹכְלוּן לְהַשְׁכִּיל אֶל־תוֹרָתִי:
 כ"ב אִתָּם מֵאֵת אַבְיָכֶם הַשְּׁטָן הַנֶּכֶם וְתִתְמַכְרוּ לַעֲשׂוֹת כְּתַאֲנוֹת אַבְיָכֶם הוּא הִנֵּה רִצְחַן נִפְשׁוֹת מְרֹאֵשׁ וּבְמוֹ־אָמַת לֹא עֲמַד כִּי אָמַת אֵין־בוֹ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר כְּזָב מִלְבוֹ הוּא דָּבָר כִּי־מִשְׁקֵר הוּא וְאֵבִי כָל־מִשְׁקֵר:
 כ"ג וְאָנֹכִי כְּאֲשֶׁר אָמַת אָנֹכִי דָּבָר לֹא תִאֲמִינוּ לִי:
 כ"ד מִי־מִמֶּם יְכִזִּיבֵנִי עַל־שְׁמִי דָּבָר וְאִם דָּבָר אָמַת אָנֹכִי מְדוּעַ לֹא־תִאֲמִינוּ לִי:
 כ"ה מִי אֲשֶׁר מֵאֵת אֱלֹהִים הוּא יִשְׁמַע דְּבַרִּי אֱלֹהִים וְאִתָּם לֹא תִשְׁמַעוּנִי כִּי לֹא מֵאֵת אֱלֹהִים אִתָּם:
 כ"ז וַיַּעֲנוּ הֲיִהְיוּדִים וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הֲלֹא הֵיטֵב דִּבְרָנוּ כִּי שְׁמִרוּנֵי אֶתָּה וְרוּחַ רְעָה בָּךְ:
 כ"ח וַיַּעַן יְשׁוּעַ רוּחַ רְעָה אֵין־בִּי כִּי אִם־מְכַבֵּד אָנֹכִי אֶת־אָבִי וְאִתָּם תִּבְזִי:
 כ"ט וְאָנֹכִי לֹא אֶת־כְּבוֹדִי אָנֹכִי מְבַקֵּשׁ יֵשׁ אֶחָד אֲשֶׁר הוּא מְבַקֵּשׁוּ וְגַם־יִשְׁפֹּט:
 ל' אֲמַן אֲמַן אָנֹכִי אָמַר לְכֶם אִם יִשְׁמַר אִישׁ אֶת־דְּבַרִּי לֹא יִרְאֶה־מָוֶת לְעוֹלָם:
 ל"א וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הֲיִהְיוּדִים עִתָּה יָדַעְנוּ כִּי־רוּחַ רְעָה בָּךְ גַּם־אַבְרָהָם מֵת גַּם־הַנְּבִיאִים וְאִתָּה אָמַרְתָּ אִם יִשְׁמַר אִישׁ אֶת־דְּבַרִּי לֹא יִטַּע־מָוֶת לְעוֹלָם:
 ל"ב הַגְּדוּל אֶתָּה מֵאַבְרָהָם אָבִינוּ אֲשֶׁר מֵת וְהַנְּבִיאִים כִּי מָתוּ מַה תַּעֲשֶׂה בְּנַפְשֶׁךָ:
 ל"ג וַיַּעַן יְשׁוּעַ אִם־אָנֹכִי אֶתָּן כְּבוֹד לְנַפְשֵׁי כְּבוֹדִי כְּאֵין אֶף אֵבִי הוּא מְכַבְּדֵנִי אֲשֶׁר עָלָיו תֹּאמְרוּן כִּי הוּא אֱלֹהִיכֶם:
 ל"ד וְאִתָּם לֹא יָדַעְתֶּם אֹתוֹ אֶף אָנֹכִי יָדַע אֹתוֹ וְכִי־אָמַר לֹא יָדַעְתִּיו אֶהְיֶה מְכַזֵּב כְּמוֹכֶם אֲכֵן יָדַעְתִּיו וְאֶת־דְּבַרוֹ אָנֹכִי שׂוֹמֵר:

א לא יפתח השער והצאן תשמענה בקלו והוא בשמות
 יקרא אל-צאנו ויוציאן:
 ב בהוציאו את-כל-צאנו יעבר לפניהן והלכו אחרי
 הצאן כי ידעות את-קלו:
 ג ואחרי זר לא תלכנה כי תנוסנה מפניו יען קול זרים
 לא ידעו:
 ד את-המשל הזה נשא עליהם ישוע והם לא הבינו
 מה-זה אשר דבר אליהם:
 ה ויוסף ישוע וידבר אליהם אמן אמן אני אמר לכם
 אנכי שער הצאן:
 ו כל אשר באו לפני גנבים הם ושודדים ולא-שמעו
 אליהם הצאן:
 ז אנכי השער איש כי-יבא דרך בי ישע ובא ויצא
 ומצא מרעה:
 ח הגנב לא יבא כי אם-לגנב לשחט ולהשמיד ואני
 באתי למען ומצאו חיים וחיית נפשם לרוייה:
 ט אני הוא הרעה הטוב הרעה הטוב יתן את-נפשו בעד
 הצאן:
 י והשכיר אשר איננו רעה ולא-לו הצאן יראה
 את-הזאב בא יעזב את-הצאן וינוס והזאב יחטף
 ויפיץ את-הצאן:
 יא והשכיר נס כי שכיר הוא ולא ידאג לצאן:
 יב אני הוא הרעה הטוב ידעתי את אשר-לי ונודעתי
 לאשר לי:
 יג כאשר גם-האב ידע אתי ואני ידע את-האב
 ואת-נפשי אתן בעד הצאן:
 יד ועוד צאן אחרות שלי אשר אינן מן-המכלה הזאת
 ועלי לנהג גם-אתן והנה בקולי תשמענה והיה עדר
 אחד ורעה אחד:
 יה על-כן יאהבני האב כי את-נפשי אתן ואשיב
 ואקטיה:
 יז איש לא יקח נפשי ממני כי אם-אני אתננה יש-לאל
 כדי לתתה ויש-לאל להשיבה אלי זאת המצנה צויתי
 מאת אבי:
 יח ויחלקו היהודים עוד הפעם על-הדברים האלה:
 ט ורבים מהם אמרו רוח רע בו ומשגע הוא למה-זה
 תשמעו אליו:
 טא ואחרים אמרו אין הדברים האלה דברי בעל רוח רע
 היש עם-רוח רע לפקח עיני עורים:
 טב ויהי בימי התנכה בימי החרף בירושלם:
 טג ויתהלך ישוע בבית המקדש באולם שלמה:
 טד ויסבו אתו היהודים ויאמרו ער-אנה תמשכנו
 בנפשנו אם-אתה הוא המשיח הגד-לנו לעין
 השמש:
 טה ויען אתם ישוע הן הגדתי לכם ולא האמנתם בי
 המעשים אשר-אני עשה בשם אבי הם לי לערות:
 כ רק אתם לא תאמינו כי לא מצאני אתם כאשר אמרתי
 לכם:

כא אבל לא ידענו איך הוא ראה עתה ולא ידענו מי פקח
 את-עיניו הלא בא בימים הוא שאלו אתו והוא בפיו
 יגיד לכם:
 כב כזאת דברו ילדיו מיראתם את-היהודים אשר כבר
 חרצו לגדות את-כל-אשר יודה כי הוא המשיח:
 כג על-כן אמרו ילדיו כי בא בשנים הוא שאלו
 את-פיהו:
 כד אז קראו שנית לעור הראה ויאמרו אליו שים-נא
 פבוד לאלהים אנחנו ידענו כי-האיש הזה חטא הוא:
 כה ויען ויאמר אם-חטא הוא לא ידעתי רק אחת ידעתי
 כי עור הייתי ועתה הנני ראה:
 כו ויאמרו אליו מה-עשה לך איך פקח את-עיניך:
 כז ויען אתם הלא אמרתי לכם ולא שמעתם ומה-לכם
 לשמע שנית הגם אתם תפצים להיות תלמידיו:
 כח ויגדפו אתו ויאמרו אתה הוא תלמידו ואנחנו
 תלמידי משה אנחנו:
 כט ידענו כי אל-משה דבר אלהים וזה האיש לא ידענו
 מאין הוא:
 ל ויען האיש ויאמר אליהם דבר פלא הוא אתם לא
 ידעתם מאין הוא והוא את-עיני פקח:
 לא ואנחנו ידענו כי חטאים לא-ישמע אלהים כי
 אם-הינא את-האלהים והעשה את-רצונו אתו
 ישמע:
 לב מי שמע מעודו כי-פקח איש את-עיני הנולד עור
 מרחם:
 לג וללא היה זה איש אלהים לא-יכל עשות דבר:
 לד ויענו ויאמרו אליו הן בעון חוללת ואתה תלמד אתנו
 וידחפו אתו מעל-פניהם:
 לה וישוע שמע פי דחפו אתו מעל-פניהם ויפגשהו
 ויאמר התאמין בכן-האלהים:
 לו ויען ויאמר ומי הוא-זה אדני ואאמין בו:
 לז ויאמר אליו ישוע הלא ראית אתו והנה הוא המדבר
 אליך זה הוא:
 לח ויאמר הנני מאמין אדני וישתחו לו:
 לט ויאמר ישוע אני לדין באתי בארץ למען העורים יהיו
 ראים והראים יהיו עורים:
 מ ומן-הפרושים אשר היו עמו ושמעו את-דבריו אמרו
 הגם אנחנו עורים:
 מא ויאמר אליהם ישוע לו עורים הייתם לא-היה בכם
 עון אבל אתם אמרים כי הנכם ראים לכן נמצא עון
 בכם:

פרק י

א אמן אמן אני אמר לכם איש אשר לא-יבא דרך
 השער אל-מכלאות הצאן כי אם-יעלה בדרך אחר
 גנב הוא וישוד:
 ב ואיש הבא דרך השער הוא רעה הצאן:

י צאני שמעות את-קלי ואני ידע אתן והנה הלכות
 אחרי:
 כח ויחיי עולם אתן לכן לא תאבדנה לנצח ולא יחטף
 אתן איש מזדי:
 כט אבי אשר נתנן לי אדיר הוא מכל ואין איש
 אשר-יוכל לחטף אתהן מיד האב:
 ל ואני והאב אחד:
 לא ויסיפו היהודים וישאו אבנים לסקלו:
 לב ויען אתם ישוע הן מעשים רבים טובים הראיתי לכם
 מאת האב על-אי-זה מן-המעשים האלה תסקלני:
 לג ויענו אתו היהודים לאמר על-מעשה טוב לא נסקלך
 כי אם-על-חלול השם באשר פי אדם אתה והנך אמר
 לנפשך אלהים אתה:
 לד ויען אתם ישוע הלא כתוב בתורתכם אני אמרתי
 אלהים אתם:
 לה ועתה אם-אנשים נקראו אלהים אשר תורת האלהים
 אתם ודבר הכתוב אין להשיב:
 לו איך תאמרון על-זה אשר קדשו האב וישלחהו בארץ
 מגדה אתה יען אמרתי בן-האלהים אני:
 לז אם-לא עשיתי את-מעשי אבי לא תאמינו לי:
 לח ואם-עשיתים אף כי לא-אביתם להאמין בי האמינו
 במעשי ידעי למען תדעו ותאמינו כי האב בי ואני
 באב:
 לט ויסיפו ויבקשו לתפשו אף הוא נמלט מידם:
 מ ויצא וישב אל-עבר הירדן אל-המקום אשר יוחנן
 היה מטבל שם בתחלה וישב שם:
 מא ויבאו אליו רבים ויאמרו הנה יוחנן לא-נתן מופת
 אבל כל-אשר דבר על-האיש הזה אמת הוא:
 מב ויאמינו-בו רבים במקום ההוא:
 י אכל ההלף בליה פשל פי האור אינגו-בו:
 יא ואחרי דברו כזאת אמר אליהם אלעזר ידידנו ישן
 ואני הלף להעיר אתו משנתו:
 יב ויענו תלמידיו אדני אם-ישן הוא שנתו תחלימהו
 נחי:
 יג וישוע דבר בן על-מותו והם חשבו כי על-מנוחתו
 בשנה הוא מדבר:
 יד אז אמר אליהם ישוע בשפה כרוכה אלעזר מת:
 יו ואני שמח למענכם כי לא-הייתי שמה לבבעבור
 תאמינו אף גלכה-נא אליו:
 יז ויאמר תומא הנקרא דידמוס אל-חבריו התלמידים
 גלכה-נא גם-אנחנו ונמותה עמו:
 יח ויבא ישוע וימצא כי זה כבר ארבעה ימים שכב
 בקבר:
 יט ובית-עניה קרבה לירושלים פתח עשרה מענות
 צמד שדה:
 כ ויהודים רבים באו אל-מרתא ומרזם לנחמן
 על-אחיהן:
 כו ויהי כשמע מרתא כי ישוע בא ותצא לקראתו ומרזם
 ישבת בבית:
 כז ותאמר מרתא אל-ישוע אדני לו היית פה עמנו
 ולא-מת אחי:
 כח וגם-עתה ידעתי כי כל-אשר תשאל מאת האלהים בן
 יתן לך האלהים:
 כט ויאמר אליה ישוע הלא יקום אחיך:
 לו ותאמר אליו מרתא ידעתי כי יקום ביום התקומה
 ביום האחרון:
 לא ויאמר אליה ישוע אנכי התקומה והחיים המאמין בי
 אף כ-יהוא מת יקום נחי:
 לב וכל-חי אשר יאמין-בי לא ימות לעולם התאמיני
 זאת את:
 לג ותאמר אליו הן אדני הן אנכי האמנתי כ-אתה הוא
 המשיח בן-האלהים הבא אל-העולם:
 לד ובדברה כזאת הלכה וקרעה למרזם אחותה בסתר
 לאמר הנה בא הרבי והוא קרא לך:
 לו ותשמע ותקם כרגע ותבא אליו:
 לו וישוע טרם יבא אל-הכפר כי אם-עודנו עמד במקום
 אשר פגשה-בו מרתא:
 לז והיהודים אשר-היו אתה בבית לנחמה בראותם
 כ-קמה מרזם ויצאה פתאם הלכו אחריה בחשכם
 כ-לבבות אל-הקבר היא הלכת:
 לח ומרזם באה אל-המקום אשר ישוע עמד שם ותראהו
 ותפל לרגליו ותאמר לו אדני לו היית פה עמנו
 ולא-מת אחי:
 לט כראות ישוע אתה בכיה ואת-היהודים בכים עמה
 וימר רוחו בקרב ויסער לבו:
 לו ויאמר אן קברתם אתו ויאמרו אליו בא אדנינו
 וראה:
 לה ויבך ישוע:

יא צאני שמעות את-קלי ואני ידע אתן והנה הלכות
 אחרי:
 כח ויחיי עולם אתן לכן לא תאבדנה לנצח ולא יחטף
 אתן איש מזדי:
 כט אבי אשר נתנן לי אדיר הוא מכל ואין איש
 אשר-יוכל לחטף אתהן מיד האב:
 ל ואני והאב אחד:
 לא ויסיפו היהודים וישאו אבנים לסקלו:
 לב ויען אתם ישוע הן מעשים רבים טובים הראיתי לכם
 מאת האב על-אי-זה מן-המעשים האלה תסקלני:
 לג ויענו אתו היהודים לאמר על-מעשה טוב לא נסקלך
 כי אם-על-חלול השם באשר פי אדם אתה והנך אמר
 לנפשך אלהים אתה:
 לד ויען אתם ישוע הלא כתוב בתורתכם אני אמרתי
 אלהים אתם:
 לה ועתה אם-אנשים נקראו אלהים אשר תורת האלהים
 אתם ודבר הכתוב אין להשיב:
 לו איך תאמרון על-זה אשר קדשו האב וישלחהו בארץ
 מגדה אתה יען אמרתי בן-האלהים אני:
 לז אם-לא עשיתי את-מעשי אבי לא תאמינו לי:
 לח ואם-עשיתים אף כי לא-אביתם להאמין בי האמינו
 במעשי ידעי למען תדעו ותאמינו כי האב בי ואני
 באב:
 לט ויסיפו ויבקשו לתפשו אף הוא נמלט מידם:
 מ ויצא וישב אל-עבר הירדן אל-המקום אשר יוחנן
 היה מטבל שם בתחלה וישב שם:
 מא ויבאו אליו רבים ויאמרו הנה יוחנן לא-נתן מופת
 אבל כל-אשר דבר על-האיש הזה אמת הוא:
 מב ויאמינו-בו רבים במקום ההוא:

פרק יא

א ויהי איש חלה ושמו אלעזר מבית-עניה מקום מושב
 מרזם ומרתא אחותה:
 ב היא מרזם אשר משחה את-האדון בשמן רחם
 ובשערתי נגבה את-רגליו ואלעזר הוא אחיה אשר
 חלה:
 ג ותשלחנה האחיות אליו לאמר אדני הנה זה אשר
 נפשיך אהבתהו חלה הוא:
 ד וישמע ישוע ויאמר המחלה הזאת לא למות כי
 אם-לכבוד האלהים למען יכבד-בה בן-האלהים:
 ה וישוע אהב את-מרתא ואת-אחותה ואת-אלעזר:
 ו ויהי בשמעו כי חלה ויתמהמה וישב יומים במקום
 אשר-הוא שם:
 ז ואחרי-כן אמר לתלמידיו לכו ונשובה אל-ארץ
 יהודה:
 ח ויאמרו אליו תלמידיו רבנו הלא זה עתה בקשו
 היהודים לסקלך ואתה עוד תשוב שמה:
 ט ויען ישוע הלא שתיים-עשרה שעות ביום איש ההלף
 ביום לא יפשל כי יראה אור העולם הזה:

פרק יב

א וַיֹּאמְרוּ הַיְהוּדִים רָאוּ מַה־נִּפְלְאָה לּוֹ אֶהְבֵּתוּ:
לז וַיֵּשׁ מֵהֶם אִמּוֹ הַהוּא אֲשֶׁר פָּקַח עֵינָי הַעוֹר לֹא יָכַל
לְעַצֹּר גַּם אֶת־זוֹ מִמֶּנּוּת:
לח וַיִּשְׁוֹעַ בְּמַר נִפְשׁוֹ בָּא אֶל־הַקָּבֵר וְהוּא מְעַרְהַ נְאֻכָן
שׁוֹמֵה עַל־פִּיָּהּ:
לט וַיֹּאמֶר יִשׁוּעַ גַּלּוּ אֶת־הָאָבֶן וַתֹּאמְרוּ אֵלָיו מִרְתָּא אַחֹת
הַמֵּת אֲדֹנָי הִנֵּה הוּא נִבְאֵשׁ כִּי־זוֹ לּוֹ יָמִים אַרְבָּעָה:
מ וַיֹּאמֶר אֵלָיָהּ יִשׁוּעַ הֲלֹא אָמַרְתִּי לָךְ אִם־תֹּאמִינִי אֲז
תִּרְאִי אֶת־כְּבוֹד הָאֱלֹהִים:
מא וַיִּגְלוּ אֶת־הָאָבֶן אֲשֶׁר הַמֵּת הוֹשֵׁם שָׁם וַיִּשְׁוֹעַ נְשָׂא
אֶת־עֵינָיו לְמָרוֹם וַיֹּאמֶר אוֹדֶךָ אָבִי כִּי עָנִיתָנִי:
מב וַאֲנִי יָדַעְתִּי כִּי מִדֵּי אֲדַבֵּר אַתָּה תַעֲנֶנּוּ אִפְסָ בְּעִבּוֹר
הָעַם הַעֲמִיד עָלַי דִּבְרַתִּי כֵן לְבַעֲבוֹר יֹאמִינוּ כִּי אַתָּה
שָׁלַחְתָּנִי:
מג כִּכְלַתּוֹ לְדַבֵּר כֵּן וַיִּקְרָא בְּקוֹל גָּדוֹל אֶלְעָזָר עוֹרְהַ
וַצָּאָה:
מד וַיֵּצֵא הַמֵּת וַיְדִיּוּ וַרְגָלָיו אֲסוּרוֹת בַּתְּכַרְכִּינִן וּפְנֵי
קְשׁוּרִים בְּמִטְפַּחַת וַיֹּאמֶר יִשׁוּעַ אֲלֵיהֶם הַתִּירְהוּ וַתִּגְנוּ
לוֹ לְלַחֵת:
מה וְרַבִּים מִן־הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בָּאוּ אֶל־מֵרְיָם כִּרְאוּתָם
אֶת־אֲשֶׁר עָשָׂה יִשׁוּעַ וַיֹּאמִינוּ־בּוֹ:
מו וּמִקְצוֹתָם הִלְכוּ אֶל־הַפְּרוּשִׁים וַיִּגִּידוּ לָהֶם אֶת־אֲשֶׁר
עָשָׂה יִשׁוּעַ:
מז וַיִּקְהִילוּ רַאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַפְּרוּשִׁים אֶת־הַסַּנְהֶדְרִין
וַיֹּאמְרוּ מַה־נַּעֲשֶׂה הֲלֹא הָאִישׁ הַזֶּה עָשָׂה מוֹפְתִים
רַבִּים:
מח וְאִם־נִחְדָּל מִמֶּנּוּ כִּי־וּם הֲלֹא כָלֶם יֹאמִינוּ־בּוֹ וּבָאוּ
הָרוּמִיִּם וְלָקְחוּ אֶת־מְקוֹמָנוּ וְאֶת־עַמָּנוּ:
מט וַאֲחַד מֵהֶם קִפָּא שְׁמוֹ אֲשֶׁר הָיָה כֹהֵן גָּדוֹל בַּשָּׁנָה
הַהִיא אָמַר אֵלָיָהּ אַתָּם לֹא־תִבְיִנוּ דָבָר:
נ וְגַם לֹא־תִשְׁכִּילוּ כִּי טוֹב לָכֶם אֲשֶׁר יָמוּת אִישׁ אֶחָד
בְּעַד הָעַם מֵאֲבָדֵן הָעַם כָּלוּ:
נא וְלֹא מִלְּבוֹ דִּבְרַ כְּזֹאת כִּי אִם־בְּהִיּוֹתוֹ כֹהֵן גָּדוֹל בַּשָּׁנָה
הַהִיא נִבָּא כִּפְיוֹ כִּי־יִשְׁוֹעַ יָמוּת בְּעַד הָעַם:
נב וְלֹא־לְבַד בְּעַד הָעַם כִּי אִם־גַּם־לְקַבֵּץ אֶת־בְּנֵי
הָאֱלֹהִים הַנִּפְצָצִים וְהָיוּ לְאַחַדִּים:
נג וּמִן־הַיּוֹם הַהוּא נִוְעָצוּ עָלָיו יַחֲדוֹ לְהַמִּיתוֹ:
נד וְעַל־כֵּן לֹא־הִתְהַלֵּךְ יִשׁוּעַ עוֹד בֵּין הַיְהוּדִים בְּגָלוּי כִּי
אִם־נִטָּה מִשָּׁם עַד־הַכְּפָר הַקְּרוּבָה לְמַדְבָּר אֶל־עִיר
וּשְׁמָה אֶפְרַיִם וַיְגַר־שָׁם עִם־תְּלַמִּידָיו:
נה וַיִּקְרַב חַג־הַפֶּסַח לַיְהוּדִים וְרַבִּים מִן־הָאָרֶץ עָלוּ
יְרוּשָׁלַיִם לִפְנֵי הַפֶּסַח לְהַתְקַדֵּשׁ שָׁמָּה:
נו וַיִּבְקְשׁוּ אֶת־יִשׁוּעַ וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ הַעֲמִידִים
בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ מַה־יִּהְיֶה לְבָכֶם הָאִם לֹא־יָבֵא
אֶל־הַחֵג:
נז וְרַאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַפְּרוּשִׁים נִתְּנוּ פְקָדָה כִּי אִם־יָדַע
אִישׁ אֶת־מְקוֹמוֹ אִי־וָבֵא וַיִּגִּיד לְמַעַן יִתְפָּשֶׂהוּ:

א וַיִּשְׁשֵׁת יָמִים לִפְנֵי חַג־הַפֶּסַח בָּא יִשׁוּעַ אֶל־בֵּית־עֲנַנְיָה
וְשָׁם אֶלְעָזָר הַמֵּת אֲשֶׁר הִחְיָה מִן־הַמֵּתִים:
ב וַיַּעֲשׂוּ־לוֹ שָׁם מִשְׁתָּה בְּעָרֵב וּמִרְתָּא מִשְׁרַת אִתּוֹ
וְאֶלְעָזָר הָיָה אֶחָד מִן־הַיֹּשְׁבִים אֶל־הַשְּׁלֶחָן:
ג וַתִּקַּח מֵרִים מִרְקַחַת גִּרְדָּה וַיִּקְרַע־כָּךְ מֵאֵד לְטַרְחַ
אַחַת מִשְׁקָלָהּ וַתִּמְשַׁח אֶת־רַגְלֵי יִשׁוּעַ וּבִשְׁעָרְתֶיהָ
נִגְבָּה אֶת־רַגְלָיו וְהַבֵּית מְלֵא רִיחַ הַמִּרְקַחַת:
ד וְאֶחָד מִתְּלַמִּידָיו הוּא יְהוּדָה בֶּן־שָׁמְעוֹן אִישׁ־קַרְיֹת
אֲשֶׁר אֶחָר־יִכֵּן הַסְּגִירוֹ אָמַר לֵאמֹר:
ה עַל־מָה לֹא־תִמְכַר הַמִּרְקַחַת הַזֹּאת בְּשֵׁלֶשׁ מֵאוֹת דִּינָר
לְחַת לְעַנְיִים:
ו וְהוּא דִּבֶּר כְּזֹאת לֹא מַדְאָגְתוּ לְעַנְיִים רַק יַעַן כִּי־גִבַּב
הָיָה וְאֶרֶן אוֹצְרֶם בִּידוֹ וְנִשְׂא מֵאֲשֶׁר נִתְּנוּ בּוֹ:
ז וַיֹּאמֶר יִשׁוּעַ הַנַּח־לָהּ לַיּוֹם קִבְּרַתִּי הַכִּינָה זֹאת:
ח כִּי אֶת־הָעַנְיִים תִּמְצָאוּ לִפְנֵיכֶם תִּמְיִד וְאִתִּי לֹא
תִּמְצָאוּ תִּמְיִד לִפְנֵיכֶם:
ט וְרַבִּים מִן־הַיְהוּדִים שָׁמְעוּ כִּי הוּא שָׁם וַיָּבֹאוּ
לֹא־בְעִבּוֹר יִשׁוּעַ לְבָדוֹ כִּי אִם־גַּם־לְרֹאוֹת אֶת־אֶלְעָזָר
אֲשֶׁר הִחְיָה מִן־הַמֵּתִים:
י וַיִּוְעָצוּ רַאשֵׁי הַכֹּהֲנִים לְהַרְגֵם גַּם אֶת־אֶלְעָזָר:
יא כִּי בְּגָלְלוּ אֲזָלוּ יְהוּדִים רַבִּים וַיֹּאמִינוּ בְּיִשׁוּעַ:
יב וַיְהִי מִמְּחַרַת כְּשָׁמַע רַבִּים מִן־הָעַם מִן־עוֹלֵי הַרְגָל כִּי
יִשׁוּעַ בָּא יְרוּשָׁלַיִם:
יג וַיִּקְחוּ כַפּוֹת תְּמָרִים בְּיָדָם וַיֵּצְאוּ לְקַרְאָתוֹ וַיִּרְעוּ
הוֹשַׁע־נָא בְּרוּךְ הָבָא בְּשֵׁם יְהוָה מִלֵּךְ יִשְׂרָאֵל:
יד וַיִּמְצָא יִשׁוּעַ עִיר וַיִּרְכַּב עָלָיו כַּפְתוּב:
טו אֶל־תִּירְאִי בַת־צִיּוֹן הִנֵּה מְלַכְךָ יָבֹא לָךְ רֹכֵב עַל־עִיר
בֶּן־אַתְנֹוֹת:
טז וְכִל־זֹאת לֹא־הִבִּינוּ תְלַמִּידָיו בַּתְּחִילָה אִךְ כַּאֲשֶׁר לָקַח
יִשׁוּעַ אַחַר כְּבוֹד זְכָרוֹ אֲז כִּי־כִיחַ כַּתוּב עָלָיו וְכִיחַ
גַּם־עָשׂוֹ לוֹ:
יז וְהָעַם אֲשֶׁר הָיוּ אִתּוֹ הַעֲבִידוּ בְּפִיָּהֶם כִּי קָרָא
אֶת־אֶלְעָזָר מִן־קִבְּרוֹ וַיִּחְיֶהוּ מִן־הַמֵּתִים:
יח וְעַל־כֵּן יֵצְאוּ הָעַם לְקַרְאָתוֹ אַחֲרַי שְׁמַעֶם כִּי עָשָׂה
אֶת־הָאוֹת הַזֶּה:
יט וְהַפְּרוּשִׁים אָמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו הַרְאִיתֶם כִּי יָדִיכֶם
לֹא תַעֲשִׂינָה תּוֹשָׁפָה וְאֶחָדֵינוּ כִּל־אָדָם יִמְשֹׁף:
כ וּבְתוֹךְ עוֹלֵי הַרְגָל לְהַשְׁתַּחֲוֹת נִמְצָאוּ גַם־יְוֹנִים:
כא וְהֵם בָּאוּ אֶל־פִּילְפוֹס אִישׁ בֵּית־צִיּוֹנָה מִן־הַגָּלִיל
וַיִּחְלוּ אֶת־פְּנֵי לֵאמֹר אֲדֹנָינוּ חֲפָצִים אֲנַחְנוּ לְרֹאוֹת
אֶת־יִשׁוּעַ:
כב וַיָּבֵא פִילְפוֹס וַיִּגַּד לְאַנְדְרִי וְאַנְדְרִי וּפִילִיפּוֹס הִגִּידוּ
הַדְּבָר לְיִשׁוּעַ:
כג וַיַּעַן אֹתָם יִשׁוּעַ לֵאמֹר הִנֵּה בָּא הַמוֹעֵד וּבָן־הָאָדָם
נִאֲדָר יִהְיֶה בְּכַבּוֹדוֹ:

מ"ח וכי ימאס בי איש ולא יקח אמרי יש שפט
 אשר-ישפטנו הדבר אשר דברתי הוא ישפטנו ביום
 האחרון:
 ט"ז כי אני לא מלבי דברתי כי אם-האב אשר שלחני הוא
 צוני את-אשר אמר ואת-אשר אדבר:
 י' ונדעתי כי חיי עולם מצאתו ועל-כן את-אשר אמר
 אלי האב לדבר אתו אשמר לדבר:

פרק יג

א ויהי לפני חג-הפסח וידע ישוע כי בא זמנו לעלות
 מן-הארץ אל-האב ואת-בחיירי אשר אהב בארץ
 מאז בן אהבם עד-אחרית:
 ב אחרי סיום סעודת המצנה ואחרי אשר נתן השטן
 בלב יהודה בן-שמעון איש-קריות להסגיר אתו:
 ג וידע ישוע כי האב נתן בידו את-כל נכי הוא מאת
 אלהים יצא ואל-אלהים ישוב:
 ד ויקם מעל השלחן ויפשט את-בגדיו ויחגור מטפחת
 על-מתניו:
 ה ואחר יצק מים בכיור ויחל לרחץ רגלי תלמידיו
 ולמחותן במטפחת אשר-הוא חגור בזה:
 ו ויבא אל-שמעון פטרוס והוא אמר אליו האתה אדני
 תרחץ את-רגלי:
 ז ויען ישוע ויאמר אליו את אשר אני עשה בזה
 לא-תדע עתה אף אחרי-כן תשכיל:
 ח ויאמר אליו פטרוס לא-תרחץ רגלי לעולם ויען אתו
 ישוע אם-לא ארחצך אין-לך חלק עמדי:
 ט ויאמר אליו שמעון פטרוס בי אדני לא לבד את-רגלי
 כי אם-גם את-ידי ואת-ראשי:
 י ויאמר אליו ישוע המרחץ אין-לו לרחץ עוד וזולתי
 את-רגליו כי כלו טהור הוא ואתם הנכם טהורים
 אכל לא כלכם:
 י"א כי ידע אתו אשר יסגירנו על-כן אמר לא כלכם
 טהורים:
 י"ב ואחרי אשר רחץ את-רגליהם ולבש את-בגדיו שב
 וישב ויאמר אליהם הידעתם מה-זאת עשיתי לכם:
 י"ג אתם קראים-לי רבי ואדון והיטבתם לקרא-לי בן
 כפי-אני הוא:
 י"ד ועל-כן אם-אני האדון והרבי רחצתי את-רגליכם
 עליכם גם-אתם לרחץ איש איש את-רגלי אחיו:
 ט"ו כי אני הוא מופתכם למען תעשו גם-אתם כאשר
 עשיתי לכם אני:
 ט"ז אמן אמן אני אמר לכם אין העבד גדול מאדניו ואין
 השליח רב משלחו:
 י"ח ואם-ידעתם זאת אשר-יכם אם-כן תעשו:
 י"ט ולא על-כלכם דברתי בן כי ידעתי את-אשר
 בחרתי-יכם אף למען יקום הכתוב אוכל לחמי הגדיל
 עלי עקב:

י"ז אמן אמן אני אמר לכם גרגר דגן אם לא-יפל נמת
 בתוף הארץ ישאר לבדו ואם ימות יוציא זרע רב:
 כ"ה האהב את-נפשו תכרת-לו והשנא את-נפשו בעולם
 הזה שמרה תהיה-לו לחיי עד:
 כ"ו מי-הרפץ לשרתני ילך בעקבותי ובאשר אהיה אני
 שם יהיה גם-משרתי וכי איש ישרת אתי יכבד
 האב:
 כ"ז עתה נבקה נפשי ומה אמר הצילני אבי מן-עת
 המועד הזה אף על-כן באתי למועד הזה:
 כ"ח אבי גדל כבוד שמך והנה קול ענה משמים גדלתי
 כבודו וגם-אגדלנו עוד:
 כ"ט והעם העמדים שם שמעו ואמרו קול רעם הוא ויש
 מהם אמרו כי מלאך דבר אליו:
 ל' ויען ישוע ויאמר לא למעני היה הקול הזה כי
 אם-למענכם:
 ל"א עתה נחרץ משפט העולם הזה ושר העולם הזה נדחף
 למדחפות:
 ל"ב ואני כאשר אנשא מעל-הארץ אמשך כל-אדם
 אחרי:
 ל"ג והמלין האלה הוציא כי ירזמון באיזה מות ימות:
 ל"ד ויענו אתו העם שמענו מפי התורה כי המשיח חי
 הוא לעולם ואיך תאמר אתה כי נשא ונשא בן-האדם
 מי הוא זה בן-האדם:
 ל"ה ויאמר אליהם ישוע עוד מעט מן-עזר יאיר האור
 לעיניכם לכו לאורו בהמצאו פן-יכסה אתכם החשך
 וההלך בחשך ילך אל-אשר לא ידע:
 ל"ו האמינו באור כל-עוד הוא זורח עליכם למען תהיו
 בני האור ואחרי הדברים האלה הלך ישוע ויסתר
 מפניהם:
 ל"ז והם לא האמינו לו אף כפי-עשה אותות רבים לפניהם:
 ל"ח למלאת דבר ישעיהו הנביא אשר אמר יהנה מי
 האמין לשמענתו וזרוע יהנה על-מי נגלתה:
 ל"ט ועל-כן להאמין לא יכלו כי ישעיהו הוסיף לאמר:
 מ' השע עיניהם והשמין את-לבכם פן-יראו בעיניהם
 ולבכם יבין ושב ורפאתי להם:
 מ"א הדברים האלה דבר ישעיהו בחזותו את-כבודו וינבא
 עליו:
 מ"ב אולם גם מן-השרים האמינו-בו רבים אף בעבור
 הפרושים לא הודו בפייהם לבלתי יגדו מתוף קהלים:
 מ"ג כי כבוד אנשים יקר בעיניהם מקבוד אלהים:
 מ"ד ויקרא ישוע ויאמר המאמין בי לא-בי הוא מאמין כי
 אם-בשליחי:
 מ"ה והראה אתי הוא ראה את-שליחי:
 מ"ו ואני לאור באתי אל-העולם אשר כל-המאמין בי לא
 ישכח בחשכה:
 מ"ז ואיש כי ישמע את-דברי ולא ישמרם אני לא אשפט
 אתו כי לא-לשפט את-העולם באתי כי אם-להושיע
 את-העולם:

כ מעונות רבות נמצאות בבית אבי כי לולא כן הייתי מגיד לכם ואני הלך להכין לכם מקום:

ג ואחרי אשר אלך ואכין מקום לכם שוב אשוב ולקחתי אתכם אלי למען תהיו עמי שם באשר אהיה:

ד ואתם ידעתם אָנָא אָנִי הֲלֹךְ וְגַם אֶת־הַדֶּרֶךְ יַדְעֶתֶם:

ה ויאמר אליו תומא אדני לא ידענו אנה אתה הלך ואיכה נדע את־הַדֶּרֶךְ:

ו ויאמר אליו ישוע אנכי הַדֶּרֶךְ וְהָאֵמֶת וְהַחַיִּים וְאִישׁ לֹא־יָבֵא אֶל־הָאֵב בְּלֹתִי עַל־יָדִי:

ז לו אתי ידעתם ידעתם גם את־אָבִי וּמַעֲתָה יַדְעֶתֶם אֹתוֹ וְגַם־רְאִיתֶם אֹתוֹ:

ח ויאמר אליו פילפוס אדני הראנו נא את־הָאֵב וְרַב לָנוּ:

ט ויאמר אליו ישוע הלא ימים רבים הייתי עִמָּכֶם הַטָּרֶם תִּדַע אֹתִי פִילְפּוֹס הֲרָאָה אֹתִי רֹאֵה אֶת־הָאֵב וְלָמָּה־זֶה תֹאמַר הֲרָאֵנוּ אֶת־הָאֵב:

י הֲכִי לֹא תֵאמְרִין כִּי אָנִי בָאָב וְהָאֵב בִּי הַדֹּכְרִים אֲשֶׁר אָנִי דָבַר אֲלֵיכֶם לֹא־מִלְבִּי אָנִי דָבַר כִּי הָאֵב הַשֶּׁכֶן בִּי הוּא פֹעֵל בִּי פִעְלוֹתָיו:

יא הָאֲמִינוּ לִי כִּי־אָנִי בָאָב וְהָאֵב בִּי וְאִם־לֹא הָאֲמִינוּ לִי בְגִלְגֵּל הַפְּעֻלוֹת הָאֵלֶּה:

יב אָמֵן אָמֵן אָנִי אֹמֵר לָכֶם הַמֵּאמִּין בִּי אֶת־הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר אָנִי עֹשֶׂה יַעֲשֶׂה גַם־הוּא וְגִדְלוֹת מַאֲלָה יַעֲשֶׂה כִּי אֶל־אָבִי אֲנִכִּי הֲלֹךְ:

יג וְכֹל־אֲשֶׁר תִּשְׁאַלוּ בְשְׁמִי אֹתוֹ אֶעֱשֶׂה לְבַעֲבוֹר יִגְדַּל כְּבוֹד הָאֵב בְּכֵנוּ:

יד כִּלְדָבָר אֲשֶׁר תִּשְׁאַלוּ בְשְׁמִי אָנִי אֶעֱשֶׂנוּ:

טו אִם־אֶהְבְּתֶם אֹתִי אֶת־מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ:

טז וְאִנִּי אֲחַלֶּה פָנַי הָאֵב וְיִתֵּן לָכֶם מִלִּיץ אַחַר אֲשֶׁר־יִשְׁכֹּן אִתְּכֶם עַד־יַעַד:

יז הלא הוא רוח הָאֵמֶת אֲשֶׁר הָעוֹלָם לֹא־יָכֹל לְקַבְּלוֹ בְּאֲשֶׁר לֹא יִרְאֵנוּ וְלֹא יַדְעֵנוּ וְאֵתֶם יַדְעֶתֶם אֹתוֹ כִּי הוּא שֶׁכֶן אִתְּכֶם וְאִף־הִיָּה יִהְיֶה בְּתוֹכְכֶם:

יח וְאִנִּי לֹא אֶעֱזָבְכֶם יְתוּמִים כִּי בֹא אָבִא אֲלֵיכֶם:

יט עוֹד מַעֲט מְזַעַר וְהָעוֹלָם לֹא יוֹסִיף לְרֹאוֹת אֹתִי וְאֵתֶם תִּרְאֵנִי כִּי־אָנִי חַי וְכֵן גַּם־אִתְּם תַּחֲיוֹן:

כ בַּיּוֹם הַהוּא תִּדְעוּ כִּי־אָנִי בָאָבִי וְאֵתֶם בִּי וְאִנִּי בָכֶם:

כא מִי אֲשֶׁר מִצּוֹתַי אֹתוֹ וְשָׁמַר לַעֲשׂוֹתָן זֶה הוּא אֲשֶׁר יֶאֱהָבֵנִי וְאֶהְבֵּי אֹתוֹ וְאֶהְבֵּי אֹתוֹ וְאֶהְבֵּהוּ וְאֶלְיוֹ אֲתוּדַע:

כב וַיֹּאמֶר אֲלָיו יְהוּדָה לֹא אִישׁ־קְרִיּוֹת וְאִיכָּה אָדְנִי תִקְרִינָה כְּאֵלֶּה כִּי תָבֵא לְהַתְּנִדַע אֲלֵינוּ וְלֹא לְעוֹלָם:

כג וַיַּעַן יִשׁוּעַ אֶל־אֲשֶׁר אָנִי הֲלֹךְ לֹא־תוּכַל לְלַכֵּת אַחֲרַי כִּיֹּם אִף הִנֵּה יָמִים בָּאִים וְהִלַּכְתָּ אַחֲרַי:

לד וַיֹּאמֶר אֲלָיו פֶּטְרוֹס אָדְנִי עַל־מָה לֹא־אוּכַל לְלַכֵּת אַחֲרֶיךָ כִּיֹּם הֲלֹא אֶת־נַפְשִׁי אִתְּךָ בְּעַדְךָ:

לה וַיַּעַן יִשׁוּעַ הִתְתֵּן אֶת־נַפְשְׁךָ בְּעַדִּי אָמֵן אָמֵן אָנִי אֹמֵר לָךְ לֹא יִקְרָא הַתְּרַנָּגֵל עַד־אֲשֶׁר תִּכְחַשׁ־בִּי שְׁלֹשׁ פְּעָמִים:

ט מעתה אני מגיד לכם דָבָר טָרֶם בָּאוּ לְמַעַן תֵּאמְנוּ אַחֲרַי בָּאוּ כִּי אָנִי הוּא:

כ אָמֵן אָמֵן אָנִי אֹמֵר לָכֶם הַמְקַבֵּל אֶת־מִי אֲשֶׁר אֲשַׁלַּח פָּנָי הוּא מְקַבֵּל וְהַמְקַבֵּל פָּנָי הוּא מְקַבֵּל פָּנָי שְׁלַחִי:

כא וַיְהִי כְּדָבַר יִשׁוּעַ אֶת־הַדֹּכְרִים הָאֵלֶּה וַתִּפְעֶם רוּחוֹ בְּקִרְבּוֹ וַיִּגַּד לָהֶם לֹא־מֵר אָמֵן אָמֵן אָנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי אֲחַד מִכֶּם יִסְגִּיר אֹתִי:

כב וַיִּתְּרָאוּ הַתְּלַמִּידִים פָּנִים בְּפָנִים כִּי לֹא יָדְעוּ עַל־מִי דָבַר:

כג וְאֲחַד מִתְּלַמִּידָיו אֲשֶׁר יִשׁוּעַ אֶהְבּוּ נִשְׁעַן עַל־חִיקוֹ:

כד וַיִּרְמַז־לוֹ שְׁמַעוֹן פֶּטְרוֹס וַיֹּאמֶר אֲלָיו אָמֵר־נָא מִי־הוּא זֶה אֲשֶׁר דָּבַר עָלָיו:

כה וַיִּפֹּל עַל־צַוָּאָרָי יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלָיו אָדְנִי מִי הוּא:

כו וַיַּעַן יִשׁוּעַ זֶה הוּא אֲשֶׁר אֲטַבֵּל־לוֹ פְּרוּסָה וְנִתְתִּיחַ לוֹ וַיִּטְבַּל אֶת־הַפְּרוּסָה וַיִּקְחָהּ וַיִּתְּנָהּ אֶל־יְהוּדָה בֶּן־שַׁמְעוֹן אִישׁ־קְרִיּוֹת:

כז וְאַחֲרַי אָכְלוּ אֶת־הַפְּרוּסָה בָּא הַשֵּׁטֶן אֶל־קִרְבּוֹ וַיֹּאמֶר אֲלָיו יִשׁוּעַ אֵת אֲשֶׁר־תַּעֲשֶׂה מַהֵר וַעֲשֵׂה:

כח וְלֹא־יָדַע אִישׁ מִן־הַיֹּשְׁבִים שֵׁם בְּמִסִּיבָה עַל־מָה דָבַר אֲלָיו כְּזֹאת:

כט כִּי יֵשׁ אֲשֶׁר חָשְׁבוּ בַּהֲיוֹת צְרוּר הַכֶּסֶף בְּיַד יְהוּדָה עַל־כֵּן אָמַר אֲלָיו יִשׁוּעַ קִנְיֵה־נָא אֶת־אֲשֶׁר יַחֲסֵר לָנוּ לְחָג אוֹ תִנָּא דָבָר לְעַנְיִים:

ל וְהוּא בְּקַחְתוֹ אֶת־הַפְּרוּסָה אֶל־פָּיו יָצָא פְתָאִם וַיְהִי לְיָלָה:

לא וַיְהִי כַּאֲשֶׁר יָצָא וַיֹּאמֶר יִשׁוּעַ עֲתָה נֶאֱדָר בֶּן־הָאָדָם כְּכַבּוֹד וּבוֹ אֱלֹהִים כְּכַבּוֹד נֶאֱדָר:

לב וְאֵלֵהִים הוּא יֹאדִיר אֹתוֹ כְּכַבּוֹדוֹ וְגַם־יַחֲיֶה לְהַאדִירוֹ:

לג פָּנָי הַיִּקְרִים עוֹד־מַעֲט מְזַעַר אֲשֶׁב עִמָּכֶם וְאֵתֶם תִּבְקָשׁוּנִי וְכַאֲשֶׁר אֲמַרְתִּי אֶל־הַיְהוּדִים כִּי אֶל־אֲשֶׁר אָנִי הֲלֹךְ לֹא תוּכְלוּ לְבֹא שָׁמָּה כֵּן אָנִי אֹמֵר עֲתָה גַם־אֲלֵיכֶם:

לד הִנֵּה מִצְוָה חֲדָשָׁה אָנִי נֹתֵן לָכֶם לֹא־תִהְיֶה אִישׁ אֶת־רַעְוָהוּ כַּאֲשֶׁר אֶהְבְּתִי אֶתְכֶם כֵּן גַּם־אִתְּם אִישׁ אֶת־רַעְוָהוּ תִאָּהֲבוּן:

לה כְּזֹאת יָדְעוּ כֻלָּם כִּי תְלַמִּידֵי אֵתֶם אִם אֶהְבַּת רַעִים תִּלִּין בֵּינֵיכֶם:

לו וַיֹּאמֶר אֲלָיו שְׁמַעוֹן פֶּטְרוֹס אָדְנִי אָנִי אֵתֶה הֲלֹךְ וַיַּעַן יִשׁוּעַ אֶל־אֲשֶׁר אָנִי הֲלֹךְ לֹא־תוּכַל לְלַכֵּת אַחֲרַי כִּיֹּם אִף הִנֵּה יָמִים בָּאִים וְהִלַּכְתָּ אַחֲרַי:

לז וַיֹּאמֶר אֲלָיו פֶּטְרוֹס אָדְנִי עַל־מָה לֹא־אוּכַל לְלַכֵּת אַחֲרֶיךָ כִּיֹּם הֲלֹא אֶת־נַפְשִׁי אִתְּךָ בְּעַדְךָ:

לח וַיַּעַן יִשׁוּעַ הִתְתֵּן אֶת־נַפְשְׁךָ בְּעַדִּי אָמֵן אָמֵן אָנִי אֹמֵר לָךְ לֹא יִקְרָא הַתְּרַנָּגֵל עַד־אֲשֶׁר תִּכְחַשׁ־בִּי שְׁלֹשׁ פְּעָמִים:

פרק יד

א אֶל־יַחַת לְבָכֶם הָאֲמִינוּ בְּאֵלֵהִים וְכַמוֹכֵן הָאֲמִינוּ בִּי:

^{טו} לא עוד עבדים אֶקְרָא לְכֶם כִּי הָעֶבֶד אֵינְנוּ יִדְעַ
 אֶת־אֲשֶׁר אֲדַנּוּ עֲשֵׂה אִף לְכֶם קְרָאתִי יְהִינִי כִּי
 הוֹדַעְתִּי אֶתְכֶם כֹּל אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי מִפִּי אָבִי:
^{טז} לא אֶתֶם בְּחַרְתֶּם בִּי כִּי־אֲנִי בְּחַרְתִּי בְכֶם וְאֲנִי מִנִּיתִי
 אֶתְכֶם לְלֶכֶת וְלַעֲשׂוֹת פְּרִי וּפְרִיכֶם יַעֲמֵד לְעַד
 וְכִלְדָּבָר אֲשֶׁר תִּשְׁאַלוּ מֵאֵת הָאֵב הָאֵב בְּשֵׁמִי אֲתוּ יִתֵּן
 לְכֶם:
^{יז} וְזֹאת הִיא הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה אֶתְכֶם כִּי אִישׁ
 אֶת־רַעְיָהוּ תִּתְּקֶנּוּ:
^{יח} אִם־הָעוֹלָם יִשְׁנָא אֶתְכֶם הֲלֹא יִדְעֶתֶם כִּי אֲתִי שָׁנָא
 לִפְנֵיכֶם:
^{יט} לוֹ הִייתֶם מִן־הָעוֹלָם הָעוֹלָם יֵאָהֵב אֶת אֲשֶׁר־לוֹ אִף
 יַעַן כִּי־אֵין אֶתֶם מִן־הָעוֹלָם וְאֲנִי בְּחַרְתִּי בְכֶם
 מִן־הָעוֹלָם עַל־כֵּן יִשְׁנָא אֶתְכֶם הָעוֹלָם:
^כ זָכְרוּ אֶת־הַדְּבָר אֲשֶׁר אָמַרְתִּי לְכֶם הָעֶבֶד אֵינְנוּ גְדוֹל
 מֵאֲדָנָיו אִם־רָדַפוּ אֲתִי גַם־אֶתְכֶם יִרְדְּפוּ אִם־שָׁמְרוּ
 אֶת־דְּבָרֵי גַם אֶת־דְּבָרֵיכֶם יִשְׁמְרוּ:
^{כא} אֲבָל כָּל־אֱלֹהִים יַעֲשׂוּ לְכֶם בְּעִבּוֹר שְׁמִי כִּי אֵינֶם יֹדְעִים
 אֶת־שְׁלַחִי:
^{כב} לוֹלִי בְּאֲתִי וְהִגַּדְתִּי לָהֶם לֹא הוֹשַׁתְּ עֲלֵיהֶם חֲטָא אֲבָל
 עֲתָה אֵין מַעֲנֶה בְּפִיהֶם עַל־חֲטָאתָם:
^{כג} הַשְׁנֵא אֲתִי הוּא שָׁנָא גַם־אֶת־אָבִי:
^{כד} לוֹלִי עֲשִׂיתִי לִפְנֵיהֶם הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר לֹא עֲשָׂה אִישׁ
 אַחֵר לֹא־הוֹשַׁתְּ עֲלֵיהֶם חֲטָא אֲבָל עֲתָה כָּאוּ
 אֶת־מַעֲשֵׂי וַיִּשְׁנֵאוּ גַם־אֲתִי וְגַם אֶת־אָבִי:
^{כה} אִף לְמִלַּאת הַדְּבָר הַכְּתוּב בְּתוֹרַתְךָ וְשִׁינְאָת חֲנֻם
 שָׁנֵאוּנִי:
^{כו} אִף כְּאֲשֶׁר יָבֵא הַמַּלְיָן אֲשֶׁר אֲשַׁלְּחֶנּוּ אֵלֵיכֶם מֵאֵת
 הָאֵב הֲלֹא הוּא רֹחַ הָאֱמֶת הַיֵּצֵא מִמְּקוֹר הָאֵב הוּא
 יַעֲדִלִי:
^{כז} וְגַם־אֶתֶם תַּעֲיִדוּ לִי כִּי הִייתֶם עֹמְדֵי מֵרֵאשׁ:

פרק טז

^א אֶת־אֱלֹהֵי דְבַרְתִּי אֵלֵיכֶם לְמַעַן לֹא תִכְשְׁלוּ:
^ב הֵם יִגְדּוּ אֶתְכֶם מִתּוֹךְ הַקֶּהֶל וְאִף הַגִּיעַ הַזְּמַן אֲשֶׁר
 כָּל־הַרְג אֶתְכֶם יִחֲשַׁב בְּלִבּוֹ כִּי קִרְבָּן הוּא מִקְרִיב
 לְאֱלֹהִים:
^ג וְאֶת־אֱלֹהִים יַעֲשׂוּ לְכֶם כִּי גַם־אֶת־אָבִי וְגַם־אֲתִי לֹא
 יַדְעוּ:
^ד וְאֲגִיד לְכֶם אֶת־אֱלֹהִים לְמַעַן תִּזְכְּרוּ אֶתֶם בְּעֵתָם כִּי אֲנִי
 הַמַּדְבֵּר אֵלֵיכֶם וְלֹא הַקַּדְמָתִי לְהַגִּיד לְכֶם כָּל־זֶה
 מֵרֵאשׁ בְּעִבּוֹר כִּי הִייתִי עִמָּכֶם:
^ה וְעֵתָה הִנְנִי הַלֵּךְ אֶל־שְׁלַחִי וְאֵין עוֹד אִישׁ מִכֶּם שֹׁאֵל
 אֲתִי אָנֹכָה אֶתְּהֵלֵךְ:
^ו רַק לְבַכֶּם מְלֵא עֵצָב בְּדַבְרֵי אֵלֵיכֶם הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה:
^ז אוֹלָם אֱמַת אֲגִיד לְכֶם כִּי טוֹב לְכֶם אֲשֶׁר אֵלֵךְ כִּי
 אִם־לֹא אֵלֵךְ לֹא־יָבֵא הַמַּלְיָן אֵלֵיכֶם וְכִי־אֵלֵךְ
 אֲשַׁלְּחֶנּוּ אֵלֵיכֶם:

^{טו} וְהַמַּלְיָן הוּא רֹחַ הַקֶּדֶשׁ אֲשֶׁר־יִשְׁלַחְהוּ הָאֵב בְּשֵׁמִי
 יִלְמַדְכֶם אֶת־כָּל נְאֻז תִּזְכְּרוּ כֹל אֲשֶׁר־הִגַּדְתִּי לְכֶם:
^{טז} וְעֵתָה שְׁלוֹם אֲנִי מִנִּיתִי לְכֶם אֶת־שְׁלוֹמִי אֲנִי נֹתֵן לְכֶם
 לֹא כְּאֲשֶׁר יִתֵּן הָעוֹלָם אֲנִי נֹתֵן לְכֶם אֶל־יִרְגוּ לְבַכֶּם
 וְאֶל־יִחַת:
^{יז} הֲלֹא שָׁמַעְתֶּם אֶת אֲשֶׁר־אָמַרְתִּי אֵלֵיכֶם כִּי אֵלֵךְ מִכֶּם
 וְעוֹד אָשׁוּב אֵלֵיכֶם לוֹ אֶהְבֶּתֶם אֲתִי הִייתֶם שְׂמֵחִים
 בְּאֲמָרֵי לְכֶם כִּי־הֵלֵךְ אֲנִי אֶל־הָאֵב כִּי הָאֵב גְּדוֹל
 מִמֶּנִּי:
^{יח} וְעֵתָה הִגַּדְתִּי לְכֶם הַדְּבָר טָרָם בְּאוֹ לְבַעֲבוֹר תִּתְּמִינוּ
 אַחֲרֵי בְאוֹ:
^{יט} וְאֲנִי לֹא־אוֹכַל עוֹד לְהַרְבּוֹת אֲמָרִים עִמָּכֶם מִפְּנֵי
 שֶׁר־הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָבֵא וְהוּא אֵין־לוֹ חֵלֶק בִּי
 כָּל־מְאוּמָה:
^כ רַק לְבַעֲבוֹר יִדְעַ הָעוֹלָם כִּי אֲנִי אֶהֱבֶה אֶת־הָאֵב וְעֲשֵׂה
 אֲנִי כָּל אֲשֶׁר צִנִּיתִי הָאֵב לְכוּ וְנִלְכְּהוּ מִזֶּה:

פרק טז

^א אֲנִכִּי הַגִּפְן גִּפְן אֱמַת וְאָבִי הַכֶּרֶם:
^ב כָּל־זְמוּרָה מִמֶּנִּי אֲשֶׁר לֹא תַעֲשֶׂה עֲנָבִים יִכְרַתְנָהּ
 וְאֲשֶׁר תַעֲשֶׂה עֲנָבִים יִקְיָמָה לְהַרְבּוֹת אֶת־פְּרִיָּהּ:
^ג וְאֶתֶם זִכִּים הַנֶּכֶם כִּיֹּם עַל־פִּי דְבָרֵי אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי
 אֵלֵיכֶם:
^ד הִיוּ דְבָקִים בִּי וְאֲנִי בְכֶם כִּי כְּאֲשֶׁר הִזְמַרְתֶּה פְּרִי
 כָּל־תַעֲשֶׂה מֵאֲלֵיהֶם אִם־לֹא דְבָקָה בְּגִפְנִי כֵן גַּם־אֶתֶם
 אִם־לֹא תִדְבְּקוּן בִּי:
^ה אֲנִכִּי הַגִּפְן וְאֶתֶם הַזְּמוּרוֹת הַדְּבָק בִּי וְאֲנִי בּוֹ הוּא יִשְׁוֶה
 רַב פְּרִי כִּי בְלַעֲדֵי לֹא תוֹכְלוּ עֲשׂוֹת מְאוּמָה:
^ו מִי אֲשֶׁר לֹא יִדְבַק בִּי יִשְׁלִיכְהוּ כְּנֹצָר אֲשֶׁר יִיבֹשׁ
 וּמִקִּשְׁשׁ יִקְשְׁשֶׁנוּ וְנִתְּנוּ לְאֵשׁ וְהָיָה לְבַעַר:
^ז אִם־בִּי אֶתֶם דְּבָקִים וּדְבָרֵי שְׂמָרִים בְּכֶם תִּשְׁאַלוּ
 וְיַעֲשֶׂה לְכֶם כָּל־מִשְׁאָלוֹת לְבַכֶּם:
^ח בְּזֹאת יִגְדַל כְּבוֹד אָבִי כִּי־תַעֲשׂוּ רַב פְּרִי וְהִייתֶם לִי
 לְתַלְמִידִים:
^ט כְּאֲשֶׁר אֶהֱבֶה אֲתִי הָאֵב כֵּן אֶהְבֶּתִי אֶתְכֶם חֲסוּ בְּאֶהְבֶּתִי
 תְּמִיד:
^י אִם אֶת־מִצְוֹתֵי תִשְׁמְרוּ תִחֲסוּ בְּאֶהְבֶּתִי תְּמִיד כְּאֲשֶׁר
 גַּם־אֲנִי מִצְוֹת אָבִי שְׂמַרְתִּי וְאֶחְסֶה בְּאֶהְבֶּתוֹ תְּמִיד:
^{יא} אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה דְבַרְתִּי אֵלֵיכֶם לְבַעֲבוֹר תִּהְיֶה
 שְׂמֵחַתִּי עֲלֵיכֶם וְשִׂמְחַתְכֶם תִּמְלֵא נַפְשְׁכֶם:
^{יב} וְזֹאת הִיא מִצְוֹתִי לְאֶהְבָה אִישׁ אֶת־אָחִיו כְּאֲשֶׁר אֲנִי
 אֶהְבֶּתִי אֶתְכֶם:
^{יג} אֵין לְאִישׁ אֶהְבָה רַבָּה מֵאֲשֶׁר אִם יִתֵּן אֶת־נַפְשׁוֹ בְּעַד
 יְדִידָיו:
^{יד} וְאֶתֶם יְדִידֵי הַנֶּכֶם רַק אִם־תַעֲשׂוּ אֶת אֲשֶׁר־אֲנִי מִצְוֶה
 אֶתְכֶם:

ל עֲתָה יִדְעֶנּוּ כִּי־אַתָּה יָדַעְתָּ כָּל־נֶאֱמָר לְךָ אֲשֶׁר
 יִשְׁאַלְךָ אִישׁ בְּזֹאת נֶאֱמָר כִּי מֵאֵת אֱלֹהִים יֵצֵאתָ:
 לא וַיַּעַן אֹתָם יְשׁוּעַ הַכִּי תֹאמְרוּ עִתָּה:
 לב הֲגַה הַזָּמֶן בָּא וּכְבֹר הַגִּיעַ כִּי־תִפּוּצוּ אִישׁ אִישׁ לְבֵיתוֹ
 וְאֵתִי תַעֲזֹבוּ לְבִדִּי אֶף אֵינִי לְבִדִּי כִּי אָבִי עִמָּדִי:
 לג וְאֵנִי בַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בָּאתִי לְהַגִּיד לְכֶם כִּי בִי שְׁלוֹם
 יִהְיֶה־לְכֶם בְּעוֹלָם צָרָה תְּבוֹאֲתֶכֶם אֶף־הַתְּאֲזָרוּ עַז אֲנִי
 נִצַּחְתִּי אֶת־הָעוֹלָם:

פרק יז

א אֶת־אֵלֶּה דְּבַר יְשׁוּעַ וַיֵּשֶׁא עֵינָיו לְמִרוֹם וַיֹּאמֶר אָבִי
 גִּדַּל כְּבוֹד בְּנֶךָ כִּי בָא מוֹעֵד וּבְנֶךָ יִגְדַּל כְּבוֹדְךָ:
 ב כַּאֲשֶׁר אַתָּה תִמְשִׁלָּהוּ בְּכָל־כְּשֶׁר לְתַת חַיֵּי עוֹלָם לְכָל
 אֲשֶׁר־נִתְּתָה לוֹ:
 ג וּמָה חַיֵּי עוֹלָם אֲשֶׁר יִדְעוּ אֹתְךָ כִּי אַתָּה לְבַדְךָ
 אֶל־אַמְתָּ וְאֶת־יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּ:
 ד אֶת־כְּבוֹדְךָ גִּדַּלְתִּי בְּאֶרֶץ כְּלִיתִי אֶת־הַמְּלֶאכֶה אֲשֶׁר
 נִתְּתָה לִי לַעֲשׂוֹתָה:
 ה וְעַתָּה בְּכַדְנִי־נָא עִמָּךְ אָבִי בְּכָבוֹד אֲשֶׁר הִיָּה־לִּי עִמָּךְ
 טָרַם נַעֲשׂוּ שְׁמַיִם וְאֶרֶץ:
 ו הוֹדַעְתִּי אֶת־שְׁמֶךָ לְאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אֹתָם נִתְּתָה־לִּי
 מִן־הָעוֹלָם לְךָ הֵיוּ וְאַתָּה נִתְּתָם לִי וְהֵם אִמְרָתְךָ
 יִנְצְרוּ:
 ז יָדְעִים הֵם כִּי־כֹלֵם אֲשֶׁר נִתְּתָה לִי מֵאַתָּה הֵמָּה:
 ח כִּי שְׁמַתִּי לְפָנֶיהֶם אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שְׁמַתָּ בְּפִי וְהֵם
 שְׁמָעוּ וַיִּכְּפְרוּ בְּאַמְתָּ כִּי מֵאַתָּה יֵצֵאתִי וַיֹּאמְרוּ כִּי אַתָּה
 שְׁלַחְתָּנִי:
 ט וְאֵנִי בְּעֵדֶם מִפְּגִיעַ לֹא בְּעַד הָעוֹלָם אֶפְגַּע בְּךָ כִּי
 אִם־בְּעַד אֵלֶּה אֲשֶׁר נִתְּתָה לִי כִּי־לְךָ הֵמָּה:
 י וְכָל־שְׁלֵי שְׁלֵף וְשְׁלֵף שְׁלֵי אֲשֶׁר בָּם אֶתְּפָאֵר:
 יא לֹא אֶגּוֹר עוֹד בְּאֶרֶץ וְהֵם גְּרִים בְּאֶרֶץ וְאֵנִי בָּא אֲלֵיךָ
 אָבִי קִדְשִׁי שְׁמֹר בְּשִׁמְךָ אֶת־אֵלֶּה אֲשֶׁר נִתְּתָה לִי לְמַעַן
 יִהְיֶה אֶחָד כְּמִנּוּ:
 יב בְּהֵיוֹתִי עִמָּהֶם בְּעוֹלָם שְׁמַרְתִּי אֹתָם בְּשִׁמְךָ כָּל אֲשֶׁר
 נִתְּתָה לִי שְׁמַרְתִּי וְלֹא־אֲבַד אֶחָד מֵהֶם זוּלָתִי
 בְּן־הָאֲבָדוֹן לְמִלַּאת דְּבַר־הַכְּתוּב:
 יג וְעַתָּה הִנְנִי בָּא אֲלֵיךָ וְהַדְּבָרִים הָאֵלֶּה דִּבַּרְתִּי בְּאֶרֶץ
 לְמִלַּאת נִפְשָׁם שְׁמַחְתִּי:
 יד אֲנִי נִתְּתִי לָהֶם דְּבַרְךָ וְהָעוֹלָם שָׂנֵא אֹתָם יַעַן כִּי לֹא
 מִן־הָעוֹלָם הֵם כַּאֲשֶׁר גַּם־אֲנִי לֹא מִן־הָעוֹלָם אֲנִי:
 טו וְאֵנִי אֵינִי מִפְּגִיעַ בְּעֵדֶם כִּי תִקְחֶם מִן־הָעוֹלָם רַק כִּי
 אִם־תִּצְיִלֶם מִן־הָרָע:
 טז לֹא מִן־הָעוֹלָם הֵם כַּאֲשֶׁר גַּם־אֲנִי לֹא מִן־הָעוֹלָם אֲנִי:
 יז קִדַּשׁ אֹתָם בְּאַמְתְּךָ דְּבַרְךָ אֶמְתָּ:
 יח כַּאֲשֶׁר אַתָּה שְׁלַחְתָּנִי בְּעוֹלָם כִּי אֲנִי שְׁלַחְתִּים בְּעוֹלָם:
 יט וּבְעֵדֶם הַקִּדְשִׁי אֶת־נִפְשֵׁי וְכֵן גַּם־הֵם אֶת־נִפְשָׁם
 בְּאַמְתָּ יִקְדִּישׁוּ:

ח וְהוּא כְּבָאוּ יוֹכַח אֶת־הָעוֹלָם עַל־דְּבַר חֹטָא צְדָקָה
 וּמִשְׁפָּט:
 ט עַל־חֹטָא עַל־אֲשֶׁר לֹא הֶאֱמִינוּ כִּי:
 י עַל־צְדָקָה עַל־כִּי הִלֵּךְ אֲנִי אֶל־אָבִי וְלֹא תִרְאֵנִי עוֹד:
 יא וְעַל־מִשְׁפָּט עַל־כִּי יִרְשִׁיעַ אֶת־שֵׁר הָעוֹלָם הַזֶּה
 בְּהִשְׁפָּטוֹ:
 יב וְעוֹד לִי מְלִין רַבּוֹת לְהוֹדִיעְכֶם אֶף לֹא־תוֹכְלוּ שְׂאֵת
 אוֹתָן כִּי־וֹם:
 יג וְרוּחַ הָאֱמֶת כְּבָאוּ יִנְחָה אֶתְכֶם אֶל־הָאֱמֶת כִּי לֹא
 מִלְּבוֹ דְּבַר כִּי אִם אֶת־אֲשֶׁר יִשְׁמַע יִשְׁמַע וַיִּגִּיד
 אֶת־הָאֱתִיּוֹת לְאַחֹר:
 יד הוּא יִגְדַּל כְּבוֹדִי כִּי יִקַּח מִשְׁלִי וְהִגִּיד לְכֶם:
 טו כָּל אֲשֶׁר לְאָבִי לִי הוּא עַל־כֵּן אֶמְרָתִי מִשְׁלִי יִקַּח
 וְהִגִּיד לְכֶם:
 טז עוֹד כְּמַעֲט רְגַע וְלֹא תִרְאֵנִי עוֹד וְעוֹד כְּמַעֲט רְגַע
 וְתִרְאֵנִי כִּי אֲנִי הִלֵּךְ אֶל־אָבִי:
 יז וַיֵּשׁ מִתְּלִמְיָדָיו אֲשֶׁר נִדְּבָרוּ אִז אִישׁ אֶל־רַעְהוּ מֵה־זֶּה
 אֲשֶׁר אָמַר אֲלֵינוּ עוֹד כְּמַעֲט רְגַע וְלֹא תִרְאוּנִי וְעוֹד
 כְּמַעֲט רְגַע וְתִרְאוּנִי כִּי אֲנִי הִלֵּךְ אֶל־הָאָב:
 יח וַיֹּאמְרוּ מֵה־זֶּה כְּמַעֲט רְגַע אֲשֶׁר אָמַר וְאֵנִי־נִחַנו לֹא נִדַע
 מָה הוּא מְדַבֵּר:
 יט וַיִּרְא יְשׁוּעַ כִּי מִבְּקָשִׁים הֵם לִשְׂאֵל אֶת־פְּהוּ וַיֹּאמֶר
 אֲלֵיהֶם הֲתִחַקְרוּן זֶה אֶת־זֶה עַל כִּי־אֶמְרָתִי עוֹד כְּמַעֲט
 רְגַע וְלֹא תִרְאֵנִי וְעוֹד כְּמַעֲט רְגַע וְתִרְאֵנִי:
 כ אָמֵן אָמֵן אֲנִי אָמַר לְכֶם כִּי אֹתָם תִּכְבּוּ וְתִלְלוּ וּבְנֵי
 הָעוֹלָם יִגִּילוּ אֹתָם תִּתְאַבְּלוּ אֶף אֲבָלְכֶם יִהְפְּפוּ
 לְשִׁשׁוֹן:
 כא אֲשֶׁה תִחִיל בְּחַבְלֶיהָ כִּי בָּאָה עִתָּה וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר
 הִמְלִיטָה אֶת־הַנִּלְדָּ לֹא־תִזְכּוּ עוֹד חַבְלָה מִשְׁמַחְתָּה
 כִּי־אִישׁ נוֹלַד בְּעוֹלָם:
 כב וְגַם־אֹתָם מְלֵאִים יִגּוֹן כִּי־וֹם אֶף עוֹד אֲשׁוּב אֶרְאֶה
 אֶתְכֶם וְשֵׁשׁ לְבָבְכֶם וְשִׁמְחַתְכֶם לֹא־יִקַּח מִכֶּם גְּבוּר:
 כג וּבִיּוֹם הַהוּא לֹא תִשְׁאָלוּ לִי כָּל־שְׂאֵלָה אָמֵן אָמֵן אֲנִי
 אָמַר לְכֶם אִם תִּבְקָשׁוּ דְּבַר מֵאֵת הָאָב יִתֵּן לְכֶם
 בְּשִׁמִּי:
 כד עַד־עִתָּה לֹא־בִקְשַׁתֶּם דְּבַר בְּשִׁמִּי בִקְשׁוּ וְתִקְחוּ
 וְנִפְשְׁכֶם תִּמְלֵא שְׁמִי:
 כה אֶת־אֵלֶּה בְּמִשְׁלִים דִּבַּרְתִּי אֲלֵיכֶם אֶף הַגִּיעַ הַמוֹעֵד
 וְלֹא אֲדַבֵּר אֲלֵיכֶם עוֹד בְּמִשְׁלִים כִּי אִם־בְּמִלִּים בְּרֹרוֹת
 אֲגַדְּכֶם עַל־דְּבַר הָאָב:
 כו כִּי־וֹם הַהוּא מִשְׂאֵלוֹתֵיכֶם בְּשִׁמִּי תִשְׁאָלוּ וְאֵינִי אָמַר
 לְכֶם כִּי אֲנִי אֶעֱתִיר בְּעֵדְכֶם אֶל־הָאָב:
 כז כִּי־הָאָב גַּם־הוּא אֶהֱבֵב אֶתְכֶם עֵקֶב אֲשֶׁר אֶהֱבֵאתִי
 וְתֹאמְרוּ כִּי־מֵאֵת הָאָב יֵצֵאתִי:
 כח יֵצֵאתִי מֵאֵת הָאָב וְכֹאֲתִי בְּעוֹלָם וְעַתָּה אֲשׁוּב אֶעֱזֹב
 אֶת־הָעוֹלָם וְאֶל־לִי אֶל־הָאָב:
 כט וַיֹּאמְרוּ תִלְמִידָיו הִנֵּךְ מְדַבֵּר עִתָּה בְּמִלִּים בְּרֹרוֹת וְלֹא
 תִּבְיַע מְשַׁל:

י' ויליכהו בראשונה אל-חנן כי הוא היה חתן קנפא
 הכהן הגדול בשנה ההיא:
 י" הוא קנפא אשר בעצתו ליהודים הגיד כי טוב אשר
 יאבד איש-אחד בעד כל-העם:
 י" ושמעון פטרוס ותלמיד אחר הלכו אחרי ישוע
 והתלמיד ההוא נודע היה לכהן הגדול ויבא
 עם-ישוע לחצר הכהן הגדול:
 י" ופטרוס עמד מחוץ לשער ויצא התלמיד האחר
 הנודע לכהן הגדול וינדבר אל-השערת ויבא
 את-פטרוס הביתה:
 י" ותאמר האמה השערת אל-פטרוס הלא גם-אתה
 מתלמידי האיש הזה ויאמר לא אני:
 י" ושם עמדו העבדים והמשרתים ויבערו גחלים
 להתחמם מפני הקר ויצמד גם-פטרוס עמם
 ויתחמם:
 י" וישאל הכהן הגדול את-ישוע על-תלמידיו
 ועל-תורתו:
 כ' ויען אתו ישוע אנכי לעין השמש דברתי אל-העולם
 ותמיד למדתי בבית-הכנסת ובבית המקדש אשר שם
 כל-היהודים נקהלים ולא-דברתי דבר בסתר:
 כ" וקמה-זה תשאלי שאל-נא את-האנשים אשר שמעו
 דברי הנם ידעים את-אשר הוריתי:
 כ" ויהי כדברו את-הדברים האלה ויף אחד המשרתים
 העמד שם את-ישוע על-הלחי ויאמר הכזאת תענה
 את-הכהן הגדול:
 כ" ויען אתו ישוע אם-רעה דברתי ענה כי את-הרעה
 ואם-נכונה על-מה הפיתני:
 כ" ויחנן שלח אתו אסור אל-קנפא הכהן הגדול:
 כ" ושמעון פטרוס עמד ומתחמם ויאמרו אליו הלא
 גם-אתה מתלמידיו ויכחש ויאמר לא אני:
 כ" ואחד מעבדי הכהן הגדול מודע לאיש ההוא אשר
 קצץ פטרוס את-אזנו אמר אליו הלא אני ראיתיך
 עמו בגן:
 כ" ויוסף פטרוס ויכחש וברגע זה קרא התרנגול:
 כ" ויוליכו את-ישוע מבית קנפא אל-בית המשפט
 בעלות הבקר וקם לא באו לתוף בית המשפט לבלתי
 שטמאו ולא יוכלו לאכל את-הפסח:
 כ" ויצא פילטוס אליהם ויאמר מה-שיטנה תביאו
 על-האיש הזה:
 ל' ויענו ויאמרו אליו לולא היה זה פעל-אנון לא הסגרנו
 אתו בדיך:
 ל" ויאמר אליהם פילטוס קחו אתו ושיפטהו
 על-פי תורתכם ויאמרו אליו היהודים אין-לנו כח
 להמית נפש אדם:
 ל" למלאת דבר ישוע אשר הגיד מה-יהיה מותו אשר
 יומת:
 ל" וישב פילטוס אל-בית המשפט ויקרא אל-ישוע
 ויאמר אליו האתה הוא מלך היהודים:

כ' אולם לא בעד-אלה לבדם אני מעתיר לך כי
 אם-גם-בעד אלה אשר יאמינו בי על-פי דברם:
 כ" למען יהיו כלם לאחד פאשר אתה אבי בי ואני בך בן
 יהיו גם-הם בנו לבעבור יאמין העולם כי אתה
 שלחתי:
 כ" ואני נתתי להם את-הכבוד אשר נתתה לי לבעבור
 יהיו לאחד פאשר גם אנחנו אחד:
 כ" אני בהם ואתה בי למען יהיו תמים באחד ולמען ידע
 העולם כי אתה שלחתי וכי אהבת אתם פאשר
 אהבתי:
 כ" ואני הפצתי אבי כי אלה אשר נתתה לי יהיו עמי
 גם-הם פאשר אהיה למען יראו את-כבודי אשר
 נתתה לי כי אהבת אתי טרם הוסד ארץ:
 כ" אבי הצדיק הן העולם איננו ידע אתך ואני ידעתיך
 ואלה ידעים כי אתה שלחתי:
 כ" הודעתי להם את-שמך וכן אוסיף להודיעם למען
 תהיה-בם האהבה אשר אהבתי ונגם-אני אהיה
 בתוכם:

פרק יח

א' ויכל ישוע לדבר את-הדברים האלה ויצא
 עם-תלמידיו אל-עבר לנחל קדרון ויבא לגן אשר שם
 הוא ותלמידיו:
 ב' ויהודה המסגיר ידע את-המקום ההוא כי ישוע
 ותלמידיו פעמים רבות נודעו שם:
 ג' ויחן יהודה את-הגוד ואת-המשרתים אשר לראשי
 הכהנים והפרושים ויבא שם בגרות ולפידים
 וכלי-נשק:
 ד' וישוע ידע את-כל-אשר יבאנו ויצא ויאמר אליהם
 את-מי תבקשון:
 ה' ויענו אתו את-ישוע הנצרי ויאמר אליהם ישוע אני
 הוא ויהודה המסגיר עמד אצלם:
 ו' ויהי פאשר אמר אליהם ישוע אני הוא ויסגו אחור
 ויפלו ארצה:
 ז' ויוסף וישאל אתם את-מי תבקשו ויאמרו את-ישוע
 הנצרי:
 ח' ויען ישוע הלא אמרתי לכם כי אני הוא על-בן
 אם-אתי תבקשו הניחו לאלה וילכו:
 ט' להקים הדבר אשר אמר מאלה אשר נתתה לי
 לא-אבד לי אף-אחד:
 י' וחרב היתה בידי שמעון פטרוס וישלף אתה ויף
 את-עבד הכהן הגדול ויקצץ את-אזנו הימנית ושם
 העבד מלכוס:
 י" ויאמר ישוע אל-פטרוס חשב חרבך אל-נדנה האם
 את-כוס אשר נתן לי אבי אני לא-אשתנה:
 י" והגוד ושר האלף ומשרתי היהודים תפשו אז
 את-ישוע ויאסרוהו:

יב וַיָּבֹאוּ אֲנָשֵׁי הַצֵּבָא וַיִּשְׁכְּרוּ אֶת־שׁוֹקֵי הָאֶחָד
 וְאֶת־שׁוֹקֵי הַשֵּׁנִי אֲשֶׁר נִצְּלוּ עִמּוֹ:
 יג וַיָּבֹאוּ אֶל־יִשׁוּעַ וַיִּרְאוּ כִּי־כָבֵד מֵת וְלֹא שָׁכְרוּ
 אֶת־שׁוֹקָיו:
 יד אֶף אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי הַצֵּבָא דָּקְרוּ בַחֲנִית בְּצִדּוֹ וַיֵּצֵא דָם
 וַיָּמִים:
 לה וְהַמַּעֲד עֲלִזָּה רָאָה אֶת־הַדְּבָר וַעֲדוּתוֹ נֶאֱמָנָה וְהוּא
 יָדַע כִּי אֱמֶת יִהְיֶה חֶכּוֹ לְכַעֲבוֹר תְּאֲמִינוּ גַם־אֲתֶם:
 לו וְכֹל־זֶה הָיָה לְקִים אֶת־הַפְּתוּב וְעֶצֶם לֹא־תִשְׁכְּרוּ בוֹ:
 לז וְעוֹד כְּתוּב לֵאמֹר וְהִבְטוּ אֵלָיו אֶת אֲשֶׁר־דָּקְרוּ:
 לח וַיְהִי אַחֵר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה יוֹסֵף מִן־הַרְמְתִים הוּא אֲשֶׁר
 הָיָה תַלְמִיד יִשׁוּעַ בְּסֹתֵר מִיִּרְאָתוֹ אֶת־הַיְהוּדִים וַיִּשְׁאֵל
 מֵאֵת פִּילָטוֹס לְתַת־לוֹ לְשֵׁאת אֶת־גּוֹפֹת יִשׁוּעַ:
 לט וַיִּתֵּן־לוֹ פִּילָטוֹס רִשְׁיוֹן וַיָּבֵא וַיִּשָּׂא אֶת־גּוֹפֹת יִשׁוּעַ
 וַנִּקְדִּימוֹן אֲשֶׁר לְפָנָיִם בָּא אֶל־יִשׁוּעַ בְּלִילָה בָּא
 גַם־הוּא וְהָבִיא סָמִים בְּלוּלִים מִר־וְאֶהְלוֹת כְּמֵאָה
 לִיטְרִין:
 מ וַיִּקְחוּ אֶת־גּוֹפֹת יִשׁוּעַ וַיַּעֲטוּהָ בְּתַכְרִיכִים אֲשֶׁר מֵלֹאוּ
 בְּשָׂמִים כְּדָרְךָ קְבוּרַת הַיְהוּדִים:
 מא וּבִמְקוֹם אֲשֶׁר נִצְּלָב־שָׁם הָיָה גֶן וְבוֹ קָבֵר חֲדָשׁ אֲשֶׁר
 עוֹד לֹא־נִקְבְּרָ בּוֹ אִישׁ:
 מב וּבְהֵיחֹת הַיּוֹם עָרַב שָׁבַת לַיְהוּדִים וְהַקָּבֵר קָרוֹב קָבְרוּ
 בוֹ אֶת־יִשׁוּעַ:

פרק כ

א וַיְהִי בְּאַחַד בְּשַׁבַּת וַתָּבֵא מַרְיָם הַמַּגְדָּלִית לְפָנוֹת בִּקְרַת
 בַּחֲשֻׁכָה אֶל־הַקָּבֵר וַתִּרְאֵהוּ אֶת־הָאֲבָן מְגוֹלָלָה
 מֵעַל־הַקָּבֵר:
 ב וַתִּרְץ וַתָּבֵא אֶל־שְׂמֵעוֹן פֶּטְרוֹס וְאֶל־הַתַּלְמִיד הָאֲחֵר
 אֲשֶׁר אָהַב אֹתוֹ יִשׁוּעַ וַתֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הִנֵּה נִשְׂאוּ
 אֶת־אֲדָנֵינוּ מִן־הַקָּבֵר וַנִּנְחֵנוּ לֹא גִדַּע אָנָּה שָׂמוֹ אֹתוֹ:
 ג וַיֵּצֵא פֶטְרוֹס וְהַתַּלְמִיד הָאֲחֵר וַיֵּלְכוּ אֶל־הַקָּבֵר:
 ד וּשְׁנֵיהֶם רָצוּ יַחְדָּו וַיִּמְהַר הַתַּלְמִיד הָאֲחֵר לָרוּץ וַיַּעֲבֹר
 אֶת־פֶּטְרוֹס וַיָּבֵא רֵאשׁוֹן אֶל־הַקָּבֵר:
 ה וַיִּשַׁח וַיִּשְׁקֹף אֶל־תוֹכוֹ וַיִּרְאֵהוּ אֶת־הַתַּכְרִיכִים מְנַחִים
 לְבָדָם וְלֹא יָרַד פְּנִימָה:
 ו וְגַם־שְׂמֵעוֹן פֶּטְרוֹס בָּא אַחֲרָיו וַיִּרְדֵּ אֶל־הַקָּבֵר וַיִּרְאֵהוּ
 אֶת־הַתַּכְרִיכִים מְנַחִים לְבָדָם:
 ז וְהַמַּטְפַּחַת אֲשֶׁר הָיְתָה עַל־רֵאשׁוֹ אֵינְנָה
 עִם־הַתַּכְרִיכִים כִּי אִם־צִנְנוּפָה לְבָדָה בְּמָקוֹם אַחֵר:
 ח וַיִּרְדֵּ שָׁם גַם־הַתַּלְמִיד הָאֲחֵר אֲשֶׁר־בָּא רֵאשׁוֹן
 אֶל־הַקָּבֵר וַיִּרְאֵהוּ וַיֵּאָמֵן:
 ט כִּי עַד־עַתָּה לֹא־הִבִּינוּ עוֹד אֶת־הַפְּתוּבִים כִּי נִכּוֹן לוֹ
 לְקוֹם מִן־הַמַּתִּים:
 י וַיִּשְׁבוּ הַתַּלְמִידִים וַיֵּלְכוּ אֶל־בֵּיתָם:
 יא וּמַרְיָם עֲמָדָה מַחוּץ לְקָבֵר וַתִּבֶּן וַיְהִי בְּכַפּוּתָהּ וַתִּשַׁח
 וַתִּשְׁקֹף אֶל־תוֹךְ הַקָּבֵר:

פרק כא

^א ויהי אחרי-כן ויוסף ישוע להראות אל-תלמידיו על-ים טבריה וכה נראה אליהם:
^ב כִּאֲשֶׁר יָשְׁבוּ יַחְדָּו שְׁמֵעוֹן פְּטְרוֹס וְתוֹמָא הַנְּקָא דִּידוּמוֹס וְנַתְנָאֵל מְקַנָּה אֲשֶׁר בְּגָלִיל וּבְנֵי זְבֵדִי וּשְׁנַיִם אֲחֵרִים מִתְּלִמְדֵי:ו
^ג וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׁמֵעוֹן פְּטְרוֹס הֲנִנִי הַלֵּךְ לְדִיג וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו עִמָּךְ נֵלֵךְ גַּם-אֲנַחְנוּ וַיֵּצֵאוּ מִיַּד וַיֵּרְדוּ אֶל-הַיָּאֲנִיָּה וְלֹא לָכְדוּ מֵאוּמָה בַּלַּיְלָה הוּא:
^ד הַבֶּקֶר אִוֵר וְהִנֵּה יִשׁוּעַ עֹמֵד עַל-שֵׁפֶת הַיָּם וְהַתְּלִמִּידִים לֹא יָדְעוּ כִּי יִשׁוּעַ הוּא:
^ה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ בְּנֵי הַיֵּשׁ-לָכֶם דְּבַר לֶאֱכֹל וַיַּעֲנוּ וַיֹּמְרוּ אֵין:
^ו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם פְּרִשׁוּ וְלֹא-יָכְלוּ עוֹד לְמִשְׁכָּה מֵרַב דְּגַיִם:
^ז וְהַתְּלִמִּיד הַהוּא אֲשֶׁר יִשׁוּעַ אֶהְבּוֹ אָמַר אֶל-פְּטְרוֹס הָאֲדוֹן הוּא וְכִשְׁמַע שְׁמֵעוֹן פְּטְרוֹס כִּי הוּא הָאֲדוֹן וַיַּעֲט אֶת-מַעֲיָלוֹ כִּי עָרַם הִיָּה וַיִּתְּנַפֵּל אֶל-הַיָּם:
^ח וַיִּתֵּר הַתְּלִמִּידִים בָּאוּ בְּאֲנִיתָם כִּי לֹא הִרְחִיקוּ מִן-הַיִּבְשָׁה כִּי אִם-קְמָאֲתִים אָמָה וַיִּמְשְׁכוּ אֶת-הַמְּכַמְכֶת עִם-הַדְּגַיִם:
^ט וַיֵּצֵאוּ אֶל-הַיִּבְשָׁה וַיִּרְאוּ גְחַל־יֶאֱשׁ עֲרוּכִים שָׁם וְדָג עֲלֵיהֶם וְכֹפֶר לָחֵם:
^י וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ הִבִּיאוּ הֵלֶם מִן-הַדְּגַיִם אֲשֶׁר לָכַדְתֶּם עִתָּה:
^{יא} וַיַּעַל שְׁמֵעוֹן פְּטְרוֹס וַיִּמְשֵׁךְ אֶת-הַמְּכַמְכֶת אֶל-הַיִּבְשָׁה וְהִיא מְלֵאָה דְּגַיִם גְּדוֹלִים מְאֹה וְחַמִּישִׁים וּשְׁלֹשָׁה וּבְכָל-זֹאת לֹא נִקְרָעָה הַמְּכַמְכֶת מֵרַב הַדְּגַיִם:
^{יב} וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ בָּאוּ אֲכָלוּ אֲרַחַת הַבֶּקֶר וְאֵין גַּם-אֶחָד בַּתְּלִמִּידִים אֲשֶׁר מְלֵאוּ לְבוֹ לְשָׂאֵל מִי אֶתָּה כִּי יָדְעוּ אֲשֶׁר הוּא הָאֲדוֹן:
^{יג} וַיִּבֹא יִשׁוּעַ וַיִּקַּח אֶת-הַלֶּחֶם וַיִּתֵּן לָהֶם וְגַם אֶת-הַדָּגָה:
^{יד} וְזֹאת הַפַּעַם הַשְּׁלִישִׁית אֲשֶׁר-נִרְאָה יִשׁוּעַ אֶל-תְּלִמְדֵי קוּמוּ מִן-הַמַּתִּים:
^{טו} וַיְהִי אַחֲרַי אֲרַחַתָּם וַיֹּאמֶר יִשׁוּעַ אֶל-שְׁמֵעוֹן פְּטְרוֹס שְׁמֵעוֹן בְּרִי-וְנָה הֵאֲהָב אֶתָּה אֲתִי יְתֵר מֵאֵלָה וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֵן אֲדִנִי אֶתָּה יָדַעְתָּ כִּי אֶהְבֶּתִּיךָ וַיֹּאמֶר אֵלָיו נָהַל אֶת-עֲלוּתִי:
^{טז} וַיֹּאמֶר אֵלָיו פַּעַם שְׁנַיִת שְׁמֵעוֹן בְּרִי-וְנָה הֵאֲהָב אֶתָּה אֲתִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֵן אֲדִנִי אֶתָּה יָדַעְתָּ כִּי אֶהְבֶּתִּיךָ וַיֹּאמֶר אֵלָיו נָחָה אֶת-צִיאֲנִי:
^{יז} וַיֹּאמֶר אֵלָיו פַּעַם שְׁלִישִׁית שְׁמֵעוֹן בְּרִי-וְנָה הֵאֲהָב אֶתָּה אֲתִי וַיִּתְעַצֵּב פְּטְרוֹס אֶל-לְבוֹ כִּי אָמַר אֵלָיו פַּעַם שְׁלִישִׁית הֵאֲהָב אֶתָּה אֲתִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדִנִי אֶתָּה אֶל-כָּל יָדַעְתָּ אֶתָּה יָדַעְתָּ כִּי אֶהְבֶּתִּיךָ וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִשׁוּעַ רַעָה אֶת-צִיאֲנִי:

^{יח} אָמֵן אָמֵן אָנִי אָמַר לָךְ בְּעוֹד נַעַר הָיִיתָ בִּינְךָ חֲגֵרְתָּ אֶת-מִתְּנִיךָ וְתִלְךָ אֶל-אֲשֶׁר חִפְצָתָ וְכִי תִזְקֵן תִּפְרֹשׁ כַּפְיֶךָ וְאַחַר יִתְגַּרְךָ וַיִּשְׂאֵךְ אֶל-אֲשֶׁר לֹא תַחְפֹּץ:
^{יט} וְאוּלָם כְּזֹאת הוּא דְבַר בְּרַמְזוֹ לוֹ בְּאִינָה מִנֵּת הוּא יְמוֹת אֲשֶׁר יִגְדֵל בּוֹ כְּבוֹד אֱלֹהִים וְאַחֲרַי דְּבָרוֹ כְּזֹאת אָמַר אֵלָיו לָךְ אַחֲרַי:
^כ וַיִּפֶן פְּטְרוֹס וַיִּרְא אֶת-הַתְּלִמִּיד אֲשֶׁר יִשׁוּעַ אֶהְבּוֹ הַלֵּךְ אַחֲרֵיהֶם וְהוּא אֲשֶׁר נָפַל עַל-צִוְאָרוֹ בְּמִשְׁתָּה הָעֶרְבַּ וַיֹּאמֶר אֲדִנִי מִי הוּא-זֶה אֲשֶׁר יִסְגִּירְךָ:
^{כא} וַיְהִי בְּרִאוֹת אֲתוֹ פְּטְרוֹס וַיֹּאמֶר אֶל-יִשׁוּעַ אֲדִנִי וְנָה מָה אַחֲרִיתוֹ:
^{כב} וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִשׁוּעַ אִם-חִפְצָתִי כִּי יִשְׂאָר עַד-אֲשֶׁר אָבֵא אָךְ מֵה-לָּךְ לָךְ אַחֲרַי:
^{כג} עַל-כֵּן יֵצֵא הַדְּבַר הַזֶּה בֵּין הָאֲחִים כִּי הַתְּלִמִּיד הַהוּא לֹא יְמוֹת וַיִּשׁוּעַ לֹא אָמַר-לוֹ כִּי לֹא-יְמוֹת כִּי אָמַר אִם-חִפְצָתִי כִּי-יִשְׂאָר עַד-אֲשֶׁר אָבֵא אָךְ מֵה-לָּךְ:
^{כד} זֶה הוּא הַתְּלִמִּיד הַנִּתֵּן אֶת-עֲדוּתוֹ לְאֵלָה וְהוּא אֲשֶׁר כָּתַב כָּל-אֵלָה וַיִּדְעֵנוּ כִּי עֲדוּתוֹ נִאֲמָנָה:
^{כה} וְעוֹד יֵשׁ מַעֲשִׂים רַבִּים אַחֲרֵים אֲשֶׁר עָשָׂה יִשׁוּעַ אָךְ אִם-יִכְתְּבוּ כָּלֶם אֶחָד אַחַר אֶחָד יִחְשַׁב לְכֹבֵי כִּי לֹא תִכִּיל כָּל-הָעוֹלָם אֶת-הַסְּפָרִים אֲשֶׁר יִכְתְּבוּן אָמֵן: